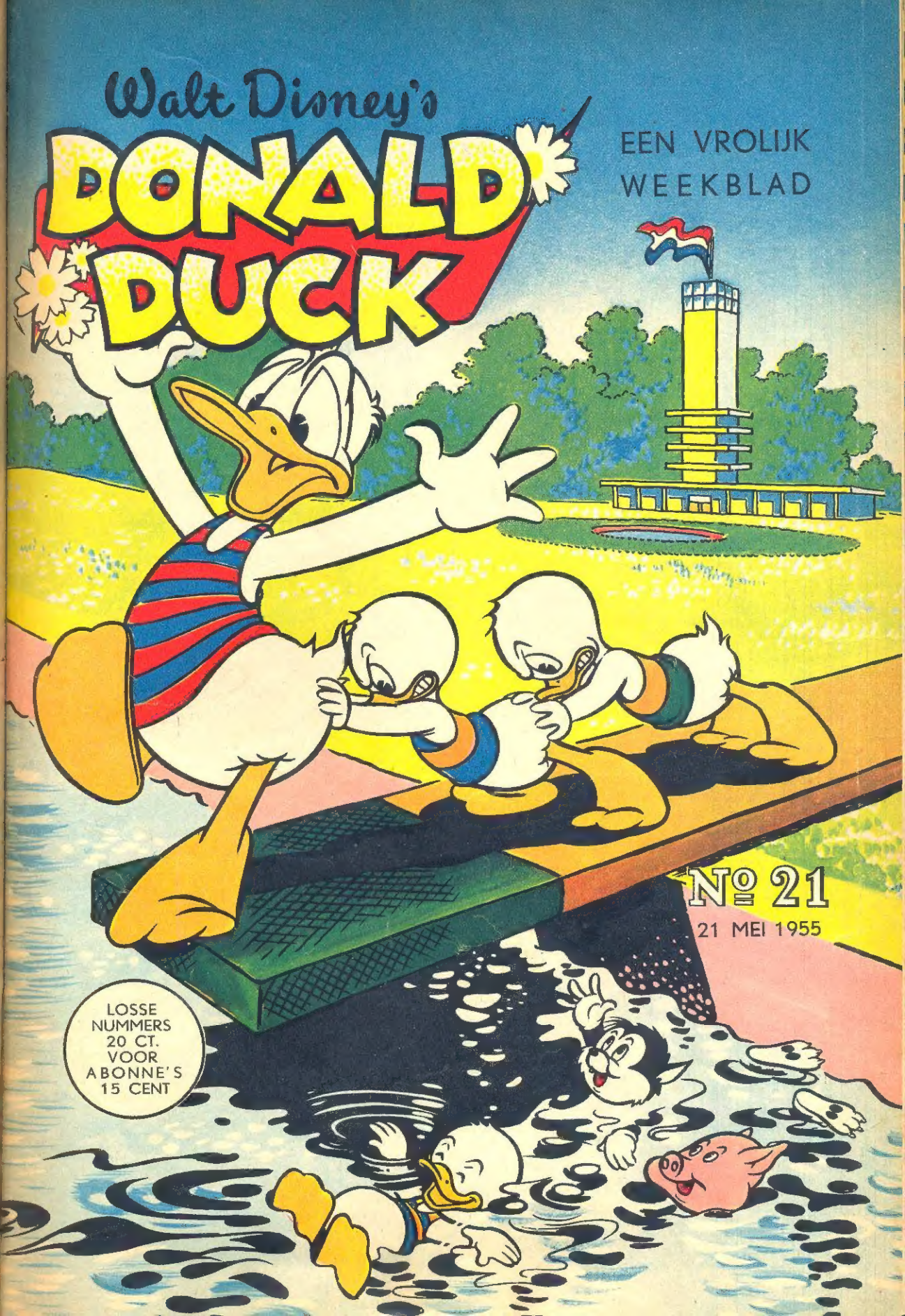
Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
Nº 21
21 MEI 1955
LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT

HIER SPREEKT DONALD DUCK

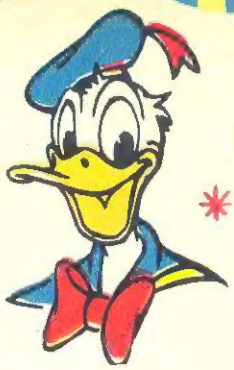

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

„Wij hebben een meester van bijna zeventig jaar," schrijft mij een meisje uit het Noorden van ons land, „en die vindt Donald Duck helemaal niet mooi. Als hij ziet, dat wij het aan het lezen zijn, trekt hij een lelijk gezicht en dan zegt hij: Ik begrijp niet wat jullie er eigenlijk aan vinden; ik vind het maar een snertblaadje." En dan vraagt dat meisje mij: „Vindt U dat niet flauw en naar van onze meester?"
Neen, meisje, dat vind ik helemaal niet flauw en naar. Als jullie meester vindt, dat „Donald Duck" niet mooi is, mag hij dat gerust zeggen. Iedereen mag dat zeggen en een onderwijzer zeker.
Natuurlijk zijn jullie het niet met hem eens en ik ben het ook niet, maar je kunt niet weten waarom hij zo praat over ons blad. Misschien meent hij het niet eens en zegt het alleen maar om jullie te plagen. Het is ook mogelijk, dat jullie te veel in „Donald Duck" leest en te weinig in je leerboeken. Ook kan het nog zijn, dat meester juist in een slechte bui was, toen hij dat tegen jullie zei en dat hij anders „Donald Duck" toch wel een aardig blad vindt. Nóg een andere reden kan zijn, dat jullie meester niet van nieuwerwetse bladen houdt, omdat hij zelf al tamelijk oud is. Zo kunnen er nog wel enkele oorzaken bestaan, waarom jullie onderwijzer zo over ons vrolijk weekblad praat. Ik wil hiermee maar zeggen, dat je niet te vlug moet oordelen. Daar moet je trouwens altijd voorzichtig mee zijn. Je bent al gauw geneigd om iemand te beoordelen of te veroordelen, zonder dat je alle omstandigheden kent.

DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

Het is Karel Krullenbol, die deze keer voor de wekelijkse prijsvraag zorgt. Hij vraagt jullie om alle cijfers, die je hier op zijn portret ziet staan, bij elkaar op te tellen (een één is er niet bij en er is ook geen enkel verscholen cijfer in de tekening). Je krijgt als uitkomst van de optelling een getal van drie cijfers. Trek nu van deze uitkomst het getal 250 af. Schrijf dit getal van twee cijfers, dat je overhoudt op een briefkaart en stuur deze vóór 26 Mei aan: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam.
Links bovenaan op de adreszijde van de briefkaart moet je zetten: Oplossing nummer 21. Veel succes, allemaal!

EEN VROLIJK WEEKBLAD Uitgave van „Margriet" weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Tel. 36500 Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1.95 per kwartaal. Losse nummers 20 ct. Voor België 30 fr. p. kwartaal. Voor Indonesië, Nw-Guinea, de Nederl. Antillen en Suriname 1.95 p. kwartaal; voor alle overige landen f 2.75 p. kwart.
Copyright 1955 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V." Alle rechten voorbehouden.

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

Jongens en meisjes, jullie weten het hè? Allemaal een beetje geduld! Ik heb zoveel brieven die ik nog in de brievenbus moet beantwoorden, dat het best wat lang kan duren, voordat je aan de beurt bent. Maar daarom niet getreurd. Als jullie me wilt schrijven, doe dat dan aan: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de adreszijde moet staan: Oom Donalds Brievenbus. Tot schrijfs, allemaal!

NELLY BAKKER, BEVERWIJK. Dat zal een feest zijn, zeg, als jij iedere Dinsdag zelf aan de voordeur je „Donald Duck" mag aannemen! Lees je hem dan altijd meteen helemaal uit?

ROEL VAN ASSELT, AMERSFOORT. Als je de wekelijkse prijsvraag zelf eens hebt opgelost, moet je hem maar opsturen. Wie weet win je wel eens iets. Dat zou leuk zijn, hè Roel?

TONNIE GERRETS, AMSTERDAM. En Tonnie, is het nieuwe broertje of zusje er al? Je moet me er maar gauw eens over schrijven en ook hoe het heet. Doen hoor!

WILLY JANSSEN, REUVER. Je hebt me eens verteld, dat je met Oudejaarsavond zoveel oliebollen had gegeten. Eet je altijd zoveel? Maakt je tante ook wel eens andere lekkere dingen?

MIA PETERS, VENLO. Als jij het zo leuk vindt, om met water te knoeien, zul je het zeker maar wat fijn vinden, dat het weer zomer wordt. Nu kun je weer veel gaan zwemmen.

DIRKJAN VAN LOTTUM, ROTTERDAM. „Wie is mijn Vaders zoon en toch niet mijn broeder?" Ik heb er lang over zitten piekeren, Dirkjan, maar ik denk dat jij dat zelf bent.

OPLETTEN ALLEMAAL!

De gelukkige winnaars en winnaressen van de wekelijkse prijsvraag in no. 15 zijn: 1e prijs: fototoestel: Ineke Platenkamp, **Zeist**; 2e prijs, vulpen: Tonnie Hutterheim, **Breda**; 3e t/m 15e prijs, vulpotlood: A. v. Gils, **Geertruidenberg**; F. Keser, **Zaltbommel**; J. Koster, **De Wijk**; J. Hoendermis, **Groningen**; H. Harmsen, **Hellendoorn**; Petra Adré, **Voorburg**; M. de Rooy, **Brunssum**; E. Roelofsen, **Neede**; D. Renken, **Scherpenzeel**; G. v. Marion, **Vlissingen**; J. v. d. Wilt, **Boskoop**; I. Kalk, **Foxhol**; D. Heijning, **Aerdenhout**.
De oplossing van de prijsvraag in nr. 19 luidt: **Moederdag.**

Eerste prijs: Een prima fototoestel. Kodak zes - 20 Brownie. Model E. Winkelwaarde f 28.-; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen. merk Osmia. winkelwaarde f 16.50; derde tot en met vijftiende prijs: een fraai vulpotlood.

WALT DISNEY

De kleine BOZE WOLF

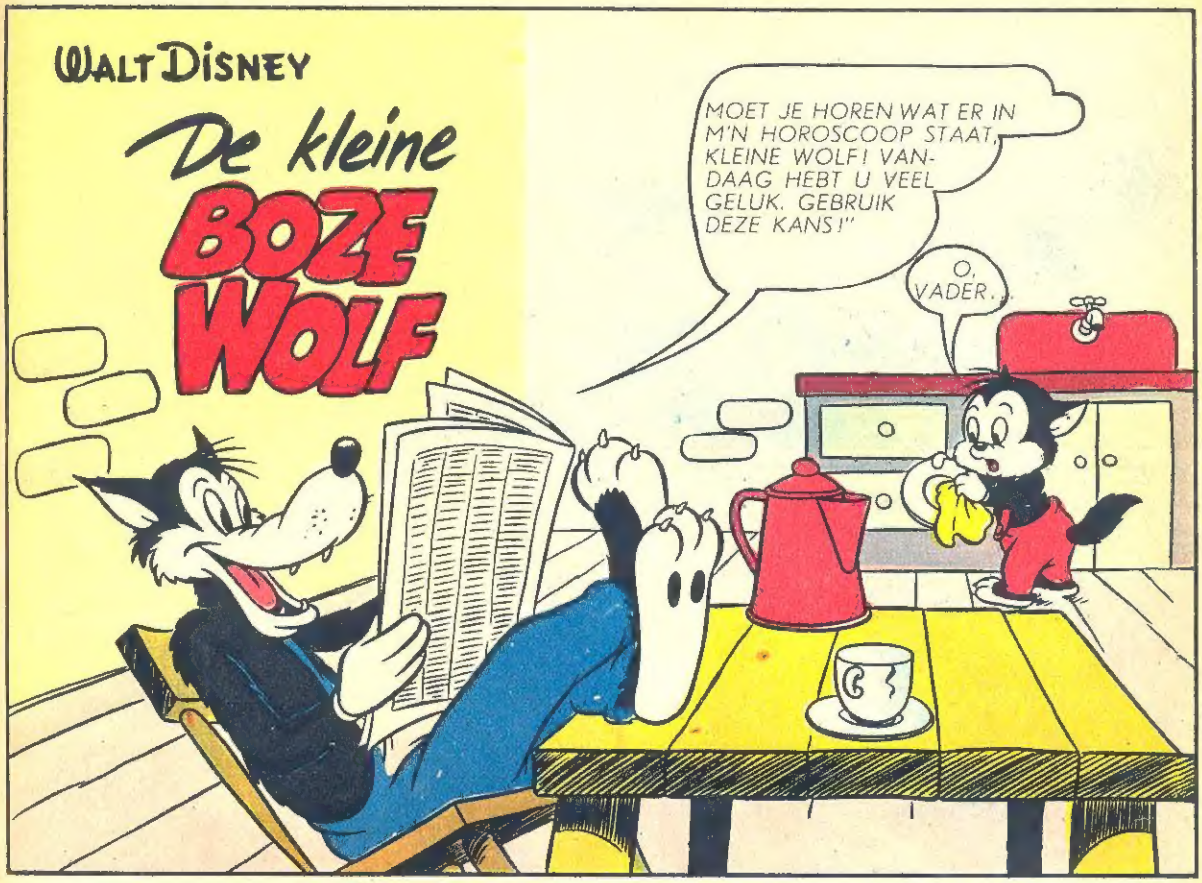

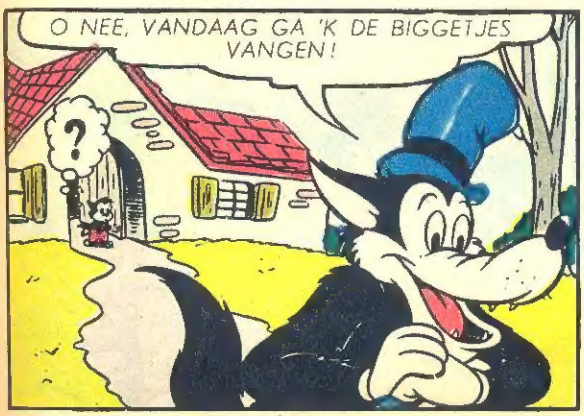

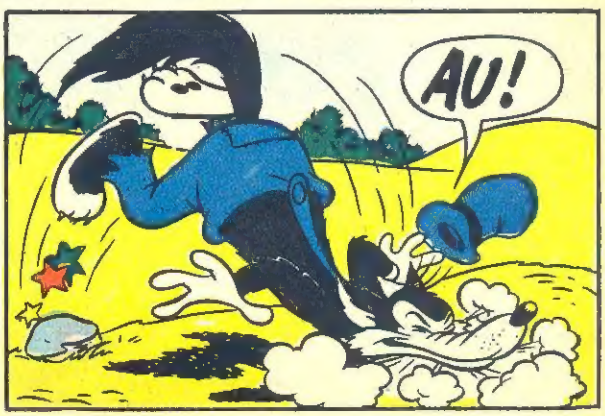

BRENG DE KRANT 'S HIER, KLEINE WOLF! MISSCHIEN HEB 'K NIET GOED GELEZEN!
MAAR HIER STAAT 'T TOCH: „VANDAAG HEBT U VEEL GELUK"
NET WAS U NIET ZO GELUKKIG!
TOCH WEL! IK HAD M'N BENEN KUNNEN BREKEN EN ER IS NIKS GEBEURD!
JA, DAT IS WAAR!
DE STERREN LIEGEN NIET VANDAAG GAAT ALLES GOED, DAT ZUL JE ZIEN!
(ZUCHT)
ALS DAT ZO IS, ZIJN M'N VRIENDJES IN GEVAAR! IK MOET ZE WAARSCHUWEN!
INTUSSEN
MIDAS, IK WIL DAT DUBBELTJE TERUGHEBBEN, DAT 'K JE GELEEND HEB!
IK HEB GEEN GELD!
GEEF HIER DAT GELD, OF . . .
IK BEN VANDAAG TOCH NIET BANG VOOR JE!
O NEE?
HA! HA! LEKKER MIS!

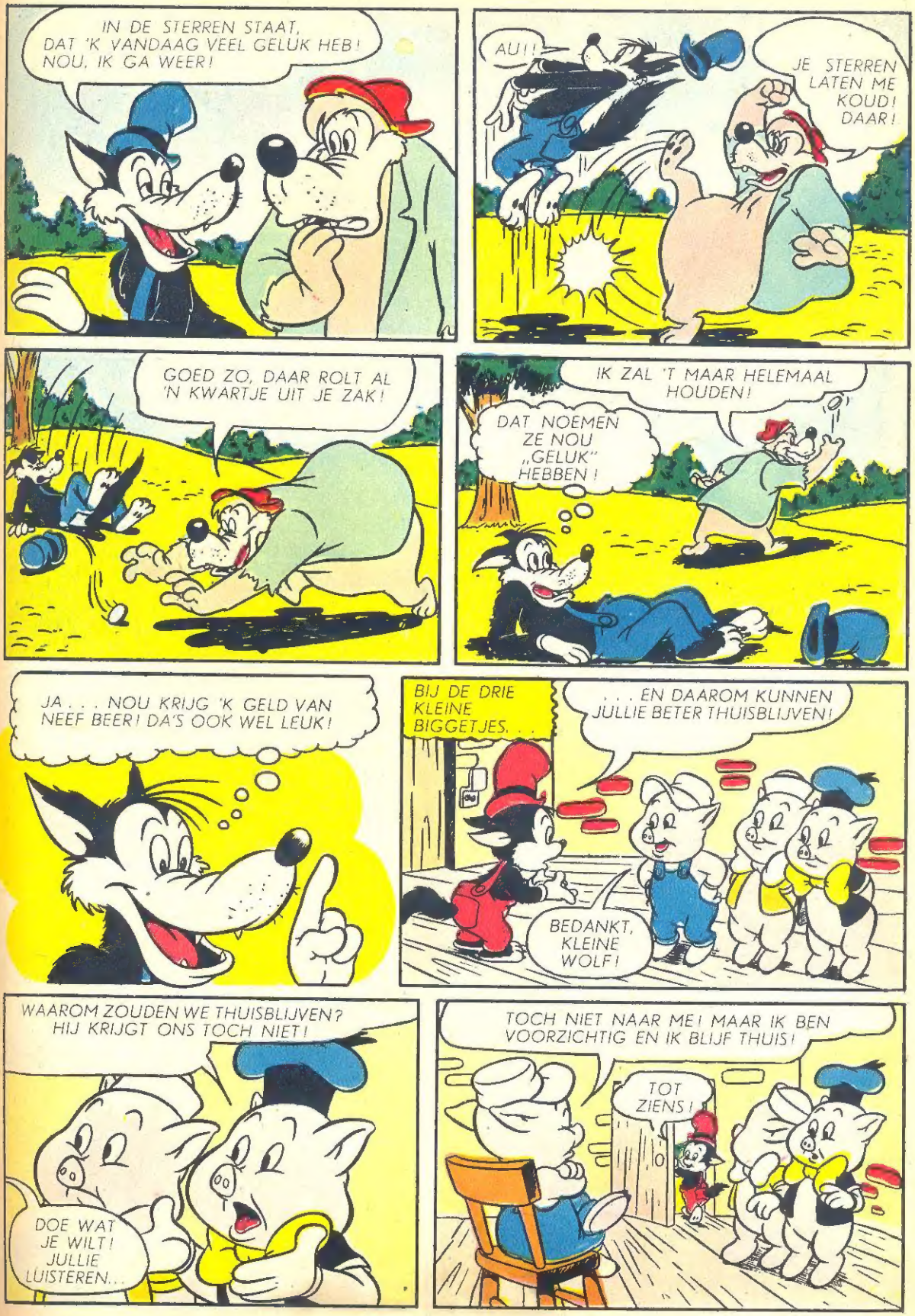
IN DE STERREN STAAT, DAT 'K VANDAAG VEEL GELUK HEB! NOU, IK GA WEER!
AU!!
JE STERREN LATEN ME KOUD! DAAR!
GOED ZO, DAAR ROLT AL 'N KWARTJE UIT JE ZAK!
IK ZAL 'T MAAR HELEMAAL HOUDEN!
DAT NOEMEN ZE NOU „GELUK" HEBBEN!
JA . . . NOU KRIJG 'K GELD VAN NEEF BEER! DA'S OOK WEL LEUK!
BIJ DE DRIE KLEINE BIGGETJES. . .
. . . EN DAAROM KUNNEN JULLIE BETER THUISBLIJVEN!
BEDANKT, KLEINE WOLF!
WAAROM ZOUDEN WE THUISBLIJVEN? HIJ KRIJGT ONS TOCH NIET!
DOE WAT JE WILT! JULLIE LUISTEREN...
TOCH NIET NAAR ME! MAAR IK BEN VOORZICHTIG EN IK BLIJF THUIS!
TOT ZIENS!

MIJN ZOON IS ZE NATUURLIJK GAAN WAARSCHUWEN!
HIER HEBT U GEEN GELUK! ALLE DEUREN ZIJN OP SLOT!

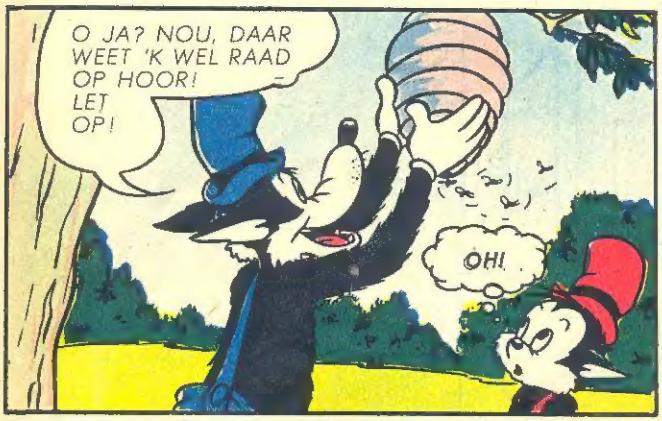
O JA? NOU, DAAR WEET 'K WEL RAAD OP HOOR! LET OP!
OH!

KIJK 'S HOE GOED JE OUWE VADER NOG MIKKEN KAN!
DAAR KOMT IE AAN!

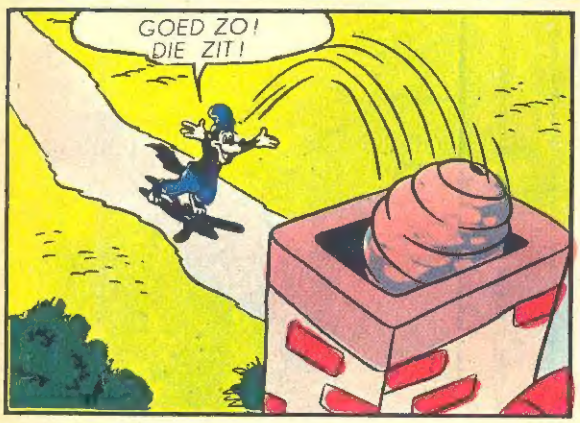
GOED ZO! DIE ZIT!

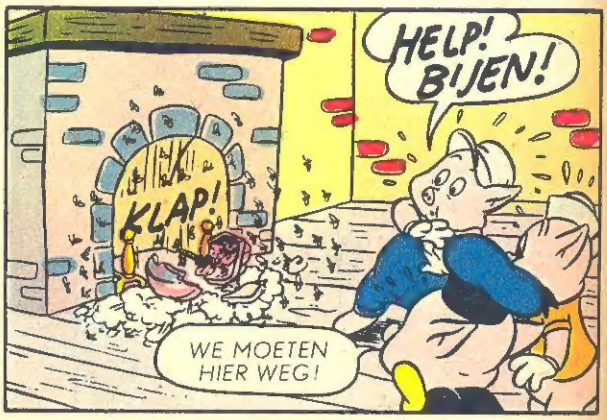
HELP! BIJEN!
KLAP!
WE MOETEN HIER WEG!

NEE, HIERBLIJVEN! WE LATEN ZE GEWOON WEGVLIEGEN!

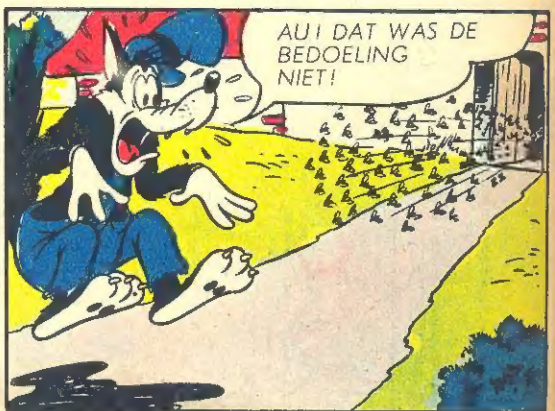
AU! DAT WAS DE BEDOELING NIET!

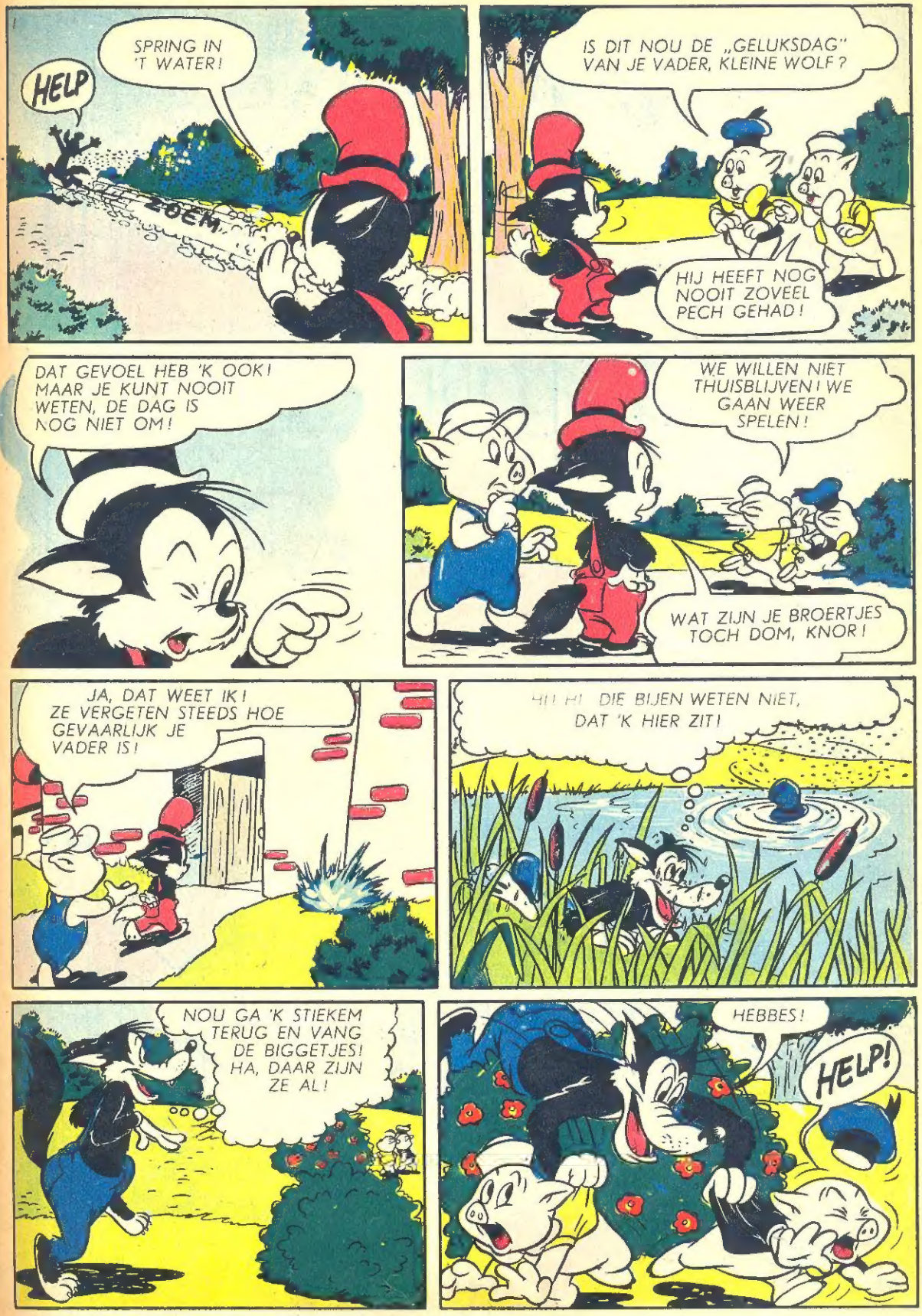
HELP
SPRING IN 'T WATER!
ZOEM
IS DIT NOU DE „GELUKSDAG" VAN JE VADER, KLEINE WOLF?
HIJ HEEFT NOG NOOIT ZOVEEL PECH GEHAD!
DAT GEVOEL HEB 'K OOK! MAAR JE KUNT NOOIT WETEN, DE DAG IS NOG NIET OM!
WE WILLEN NIET THUISBLIJVEN! WE GAAN WEER SPELEN!
WAT ZIJN JE BROERTJES TOCH DOM, KNOR!
JA, DAT WEET IK! ZE VERGETEN STEEDS HOE GEVAARLIJK JE VADER IS!
HI! HI! DIE BIJEN WETEN NIET, DAT 'K HIER ZIT!
NOU GA 'K STIEKEM TERUG EN VANG DE BIGGETJES! HA, DAAR ZIJN ZE AL!
HEBBES!
HELP!

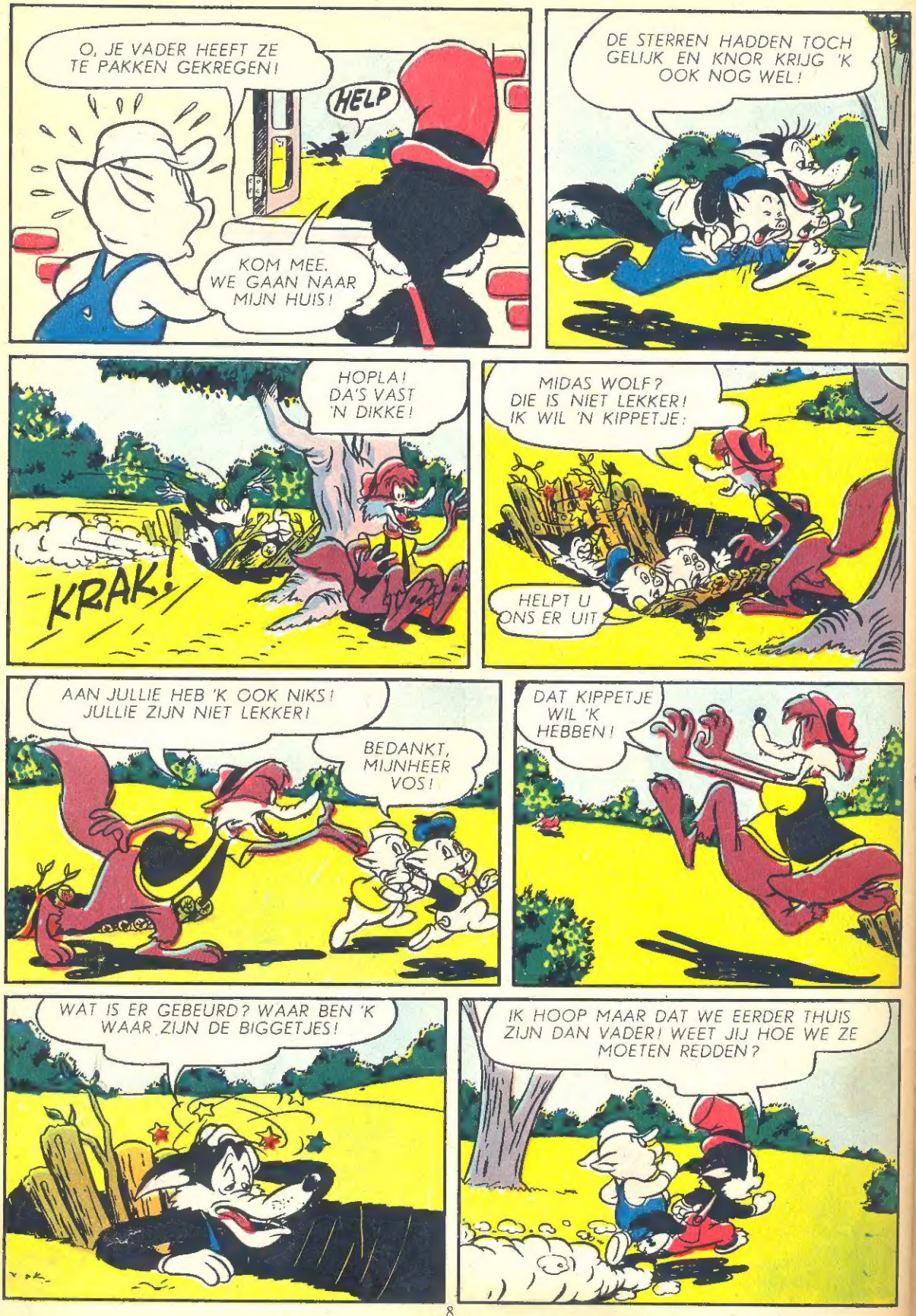
O, JE VADER HEEFT ZE TE PAKKEN GEKREGEN!
HELP
KOM MEE. WE GAAN NAAR MIJN HUIS!
DE STERREN HADDEN TOCH GELIJK EN KNOR KRIJG 'K OOK NOG WEL!
HOPLA! DA'S VAST 'N DIKKE!
KRAK!
MIDAS WOLF? DIE IS NIET LEKKER! IK WIL 'N KIPPETJE!
HELPT U ONS ER UIT
AAN JULLIE HEB 'K OOK NIKS! JULLIE ZIJN NIET LEKKER!
BEDANKT, MIJNHEER VOS!
DAT KIPPETJE WIL 'K HEBBEN!
WAT IS ER GEBEURD? WAAR BEN 'K WAAR ZIJN DE BIGGETJES!
IK HOOP MAAR DAT WE EERDER THUIS ZIJN DAN VADER! WEET JIJ HOE WE ZE MOETEN REDDEN?

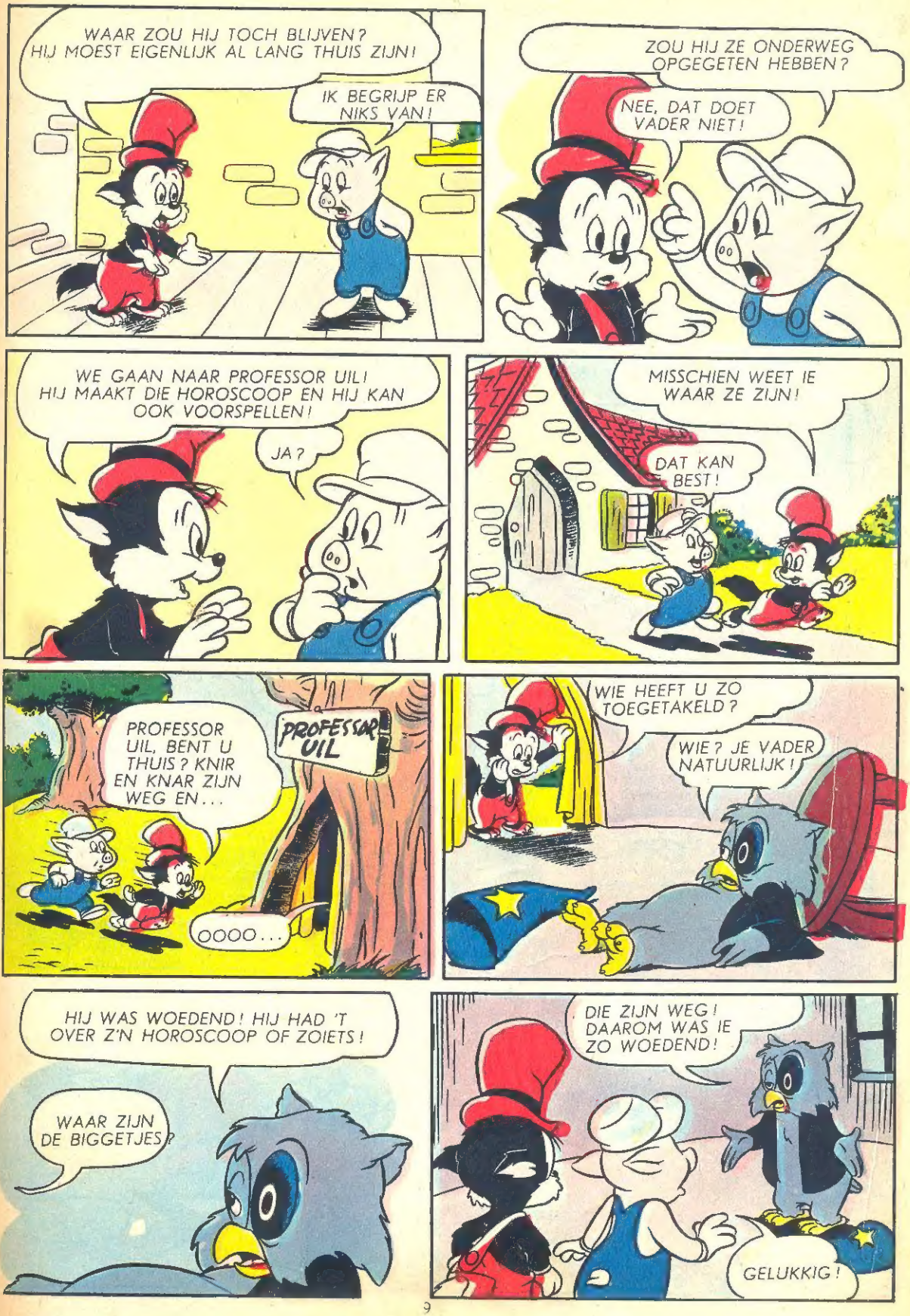
WAAR ZOU HIJ TOCH BLIJVEN? HIJ MOEST EIGENLIJK AL LANG THUIS ZIJN!
IK BEGRIJP ER NIKS VAN!
ZOU HIJ ZE ONDERWEG OPGEGETEN HEBBEN?
NEE, DAT DOET VADER NIET!
WE GAAN NAAR PROFESSOR UIL! HIJ MAAKT DIE HOROSCOOP EN HIJ KAN OOK VOORSPELLEN!
JA?
MISSCHIEN WEET IE WAAR ZE ZIJN!
DAT KAN BEST!
PROFESSOR UIL, BENT U THUIS? KNIR EN KNAR ZIJN WEG EN...
PROFESSOR UIL
OOOO...
WIE HEEFT U ZO TOEGETAKELD?
WIE? JE VADER NATUURLIJK!
HIJ WAS WOEDEND! HIJ HAD 'T OVER Z'N HOROSCOOP OF ZOIETS!
WAAR ZIJN DE BIGGETJES?
DIE ZIJN WEG! DAAROM WAS IE ZO WOEDEND!
GELUKKIG!

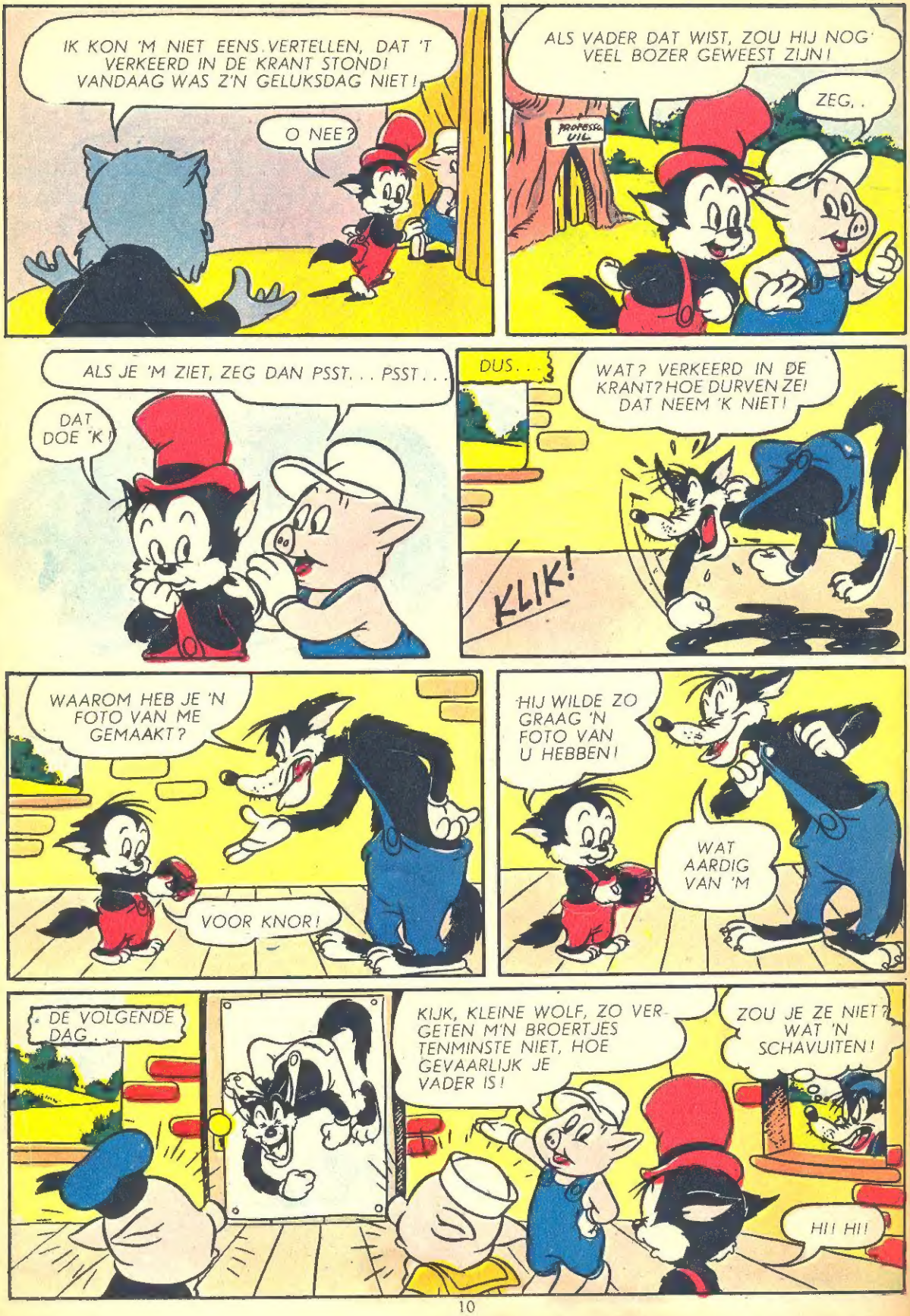
IK KON 'M NIET EENS VERTELLEN, DAT 'T VERKEERD IN DE KRANT STOND! VANDAAG WAS Z'N GELUKSDAG NIET!
O NEE?
ALS VADER DAT WIST, ZOU HIJ NOG VEEL BOZER GEWEEST ZIJN!
ZEG, .
PROFESSOR UIL
ALS JE 'M ZIET, ZEG DAN PSST. . . PSST. . .
DAT DOE 'K!
DUS. . .
WAT? VERKEERD IN DE KRANT? HOE DURVEN ZE! DAT NEEM 'K NIET!
KLIK!
WAAROM HEB JE 'N FOTO VAN ME GEMAAKT?
VOOR KNOR!
HIJ WILDE ZO GRAAG 'N FOTO VAN U HEBBEN!
WAT AARDIG VAN 'M
DE VOLGENDE DAG. . .
KIJK, KLEINE WOLF, ZO VERGETEN M'N BROERTJES TENMINSTE NIET, HOE GEVAARLIJK JE VADER IS!
ZOU JE ZE NIET? WAT 'N SCHAVUITEN!
HI! HI!

DITJES en DATJES van

ONZE VOORNAMEN

Mijn stapel brieven wordt gelukkig al kleiner, maar is toch nog wel erg hoog. Daarom kan ik nog niet zeggen, dat jullie weer namen naar me kunt opsturen. Nog even geduld dus!

Marnix v. Ammers, Los Angeles. Deze naam hoor je tegenwoordig niet vaak meer. De betekenis ervan is „Schitterende heer".

Iwan Kriens, Rijswijk. Iwan is in Rusland de meest gebruikelijke jongensnaam. Hij komt daar zoveel voor, dat men een Rus ook wel een Iwan noemt. Dat deze naam zo dikwijls voorkomt is niet te verwonderen als je weet, dat hij precies dezelfde is als de Nederlandse naam Jan. Deze is afgeleid van 't Hebreeuwse Johannes en betekent „Godsgeschenk".

Judith Maandag, A'dam. Judith is een Hebreeuwse naam en betekent „Vrouw uit Jehud". Jehud was een stad, die in de streek ligt, welke tegenwoordig Israël wordt genoemd.

Enna Wiersma, Enschede. Enna is een Germaanse naam, die „De huiselijke" betekent.

Bartje den Bleker, Nieuwveen. Jouw naam, die van Bartholomeus is afgeleid, is van Grieks-Hebreeuwse oorsprong. De betekenis ervan is „De strijdvaardige". Nog een paar afleidingen van deze naam zijn: Bartel, Meeuwis, Mees, Bertel, enz.

Aafje Vink, Hoofddorp. Jouw naam kan afgeleid zijn van Alfreda of Adalfrieda. In het eerste geval is de betekenis „Door de elfen geraadpleegd"; in 't tweede geval „Edele en vreedzame". Beide namen zijn van Germaanse oorsprong.

Ardon Ricardo, Haarlem. Ardon is waarschijnlijk een andere schrijfwijze voor Arduin. Deze naam betekent „Dappere vriend".

EVEN NADENKEN

Zoals altijd kun je ook nu weer de juiste antwoorden op deze drie moeilijke vragen op één van de andere pagina's van ons blad vinden.

1. Wat is een kris?
2. Waarvan zijn de letters N.B. een afkorting en wat betekenen deze woorden?
3. Als je een kynoloog bent, weet je heel veel af van een bepaald soort dieren. Welke dieren zijn dat?

DE RAADSELKIST

KRUISWOORDPUZZLE

Van links naar rechts: 2. ondergrondse ruimte, 4. is te vinden in de schelp van 'n pareloester, 6. bovenste gedeelte van een korenhalm, 7. een dwaas, een grappenmaker, 9. stap, 10. spil, waar een wiel omheen draait, 11. afnemend getij.
Van boven naar beneden: 1. kun je mee horen, 2. muziekinstrument met snaren, 3. stuk glas met bol of hol vlak, 4. vader, 5. muzieknoot, 6. meisjesnaam, 8. jongensnaam.

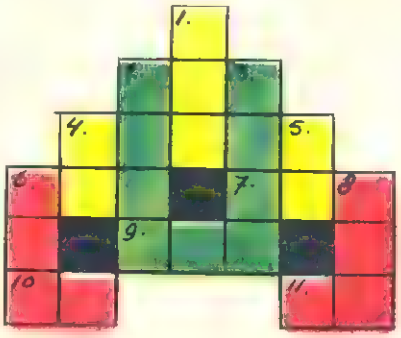

2. RÉBUS

Hier staan de namen van drie vogels. Welke zijn het?

3. RAADSELS

1. Amsterdam begint met een A en eindigt met een E. Hoe is dat mogelijk? 2. Met welke boog kan men niet schieten? 3. Ik ben een huisdier, maar draai je me om, dan vind je mij aan een struik of boom. Wie en wat ben ik?

OPLOSSINGEN VAN DE RAADSELKIST No. 20

1. Kruiswoordpuzzle. Van links naar rechts: 1. opa, 3. oma, 6. gesprek, 9. sleur, 11. ons, 13. uit, 15. tor, 17. ik, 18. ma. Van boven naar beneden: 2. poes, 3. meer, 5. open, 7. slot, 8. rust, 10. pui, 12. dra, 14. ik, 16. o.m. **2. Verborgen spreekwoord.** Spreken is zilver, zwijgen is goud.

3. Verborgen plaatsnamen. Epe, Zevenaar, Ommen, Gieten, Best, Deventer, Assen, Groenlo, Uitgeest.

SLAAPLIEDJE

Welterusten, kleine vogels,
Doe gerust je oogjes toe,
Ik blijf nog een poosje wakker,
Want ik ben nog lang niet moe.

Kom maar heel dicht bij me zitten,
'k Speel een wijsje op de fluit,
Willen jullie naar me luisteren?
Toe ga zitten, 'k speel niet luid.

Turelure diedeldeine,
Door de bladeren gluurt de maan,
Hoor, de sterren zingen zachtjes:
„Vogels moeten slapen gaan...."

Morgen zal de zon weer schijnen,
Turelure...., slapedoe....,
Vogeltjes en dwergenkinderen
Moeten nu naar bedje toe.

Welterusten, kleine vogels,
Slaap maar heerlijk, heel de nacht,
Want door slapen ga je groeien,
Slaap, tot 't zonnetje weer lacht.

HOE IS 'T MOGELIJK?

Wim: „Wat heb jij een vreemd paar schoenen aan!"
Tineke: „Vind je? Ik heb thuis nog precies zo'n zelfde paar!"

Walt Disney's TWINTIG DUIZEND MIJLEN onder Zee

PROFESSOR ARONNAX, zijn helper Conseil en de harpoenier Ned Land zijn op een oorlogsschip de Stille Oceaan opgevaren om daar naar een groot monster te zoeken, dat schepen tot zinken brengt. Hun schip vergaat en de drie mannen komen aan boord van een geheimzinnige onderzeeboot, die onder commando staat van kapitein Nemo. De drie mannen eten bij de kapitein en dan gaan Ned Land en Conseil naar de duikerkamer om zich daar te verkleden voor een tocht naar het onderzeese eiland Crespo. Professor Aronnax blijft bij Nemo en ziet plotseling een reusachtige tijgerhaai rond het schip zwemmen. Hij vraagt Nemo om de duikers niet van boord te laten gaan, maar de kapitein lacht hem uit.

De tijgerhaai zwom in steeds kleinere kringen rond de „Nautilus". Professor Aronnax en kapitein Nemo stonden voor het grote raam in de salon en keken naar het grote beest, dat zilverachtig glom in het licht van de schijnwerpers. De schaduw van de vis schoof als een grote zwarte vlek over de lichte zeebodem.
„Waarom geeft u niet het bevel door te varen?" vroeg de professor. „U kunt morgen toch terugkomen bij het eiland Crespo? U redt er het leven van uw duikers en van Ned Land en Conseil mee!"
Kapitein Nemo schudde zijn hoofd. „Mijn mannen zijn niet bang voor een tijgerhaai," zei hij zacht. „Wij zijn alleen maar bang voor mensen, die ons kwaad willen doen en die de „Nautilus" willen hebben om er oorlog mee te voeren.... Hier aan boord is niemand bang voor een vis, al is die nog zo groot en Ned Land kan nu eens laten zien of hij een goede harpoenier is, of dat hij alleen maar wat opschept...."
„U bent de schuld van de dood van uw mannen!" riep professor Aronnax, maar de kapitein van de duikboot luisterde niet. Nemo stond voor het grote raam en staarde in gedachten naar het wrak, dat aan de rand van Crespo lag. In de duikerkamer hielpen een paar matrozen Ned Land en Conseil met het aantrekken van de zware duikerpakken.
„Ziezo," riep Ned Land vrolijk, terwijl hij de zware loden schoenen vastmaakte, „nu krijg ik eindelijk, voor de eerste keer in mijn leven, eens de kans 'n onderzees eiland van dichtbij te zien!"
Conseil schudde bezorgd het hoofd en zei: „Ik geloof, dat wij dom zijn geweest, Ned. Wij hadden beter bij de professor kunnen blijven.... Die zit nu in die lekker warme salon en rookt een sigaar en wij.. wij.. Wie weet welke gevaren er op ons wachten...."
„Onzin!" riep Ned Land, „laat nu eens zien, dat je een man bent, Conseil! Dat zitten aan die eettafel bij die rare kapitein begon mij te vervelen. Ik ben blij, dat we nu eens wat afwisseling krijgen...."
„Afwisseling!" riep Conseil. „Dat noemt hij afwisseling! Stel je voor, dat er eens een grote vis, een haai of zoiets op ons afkomt.. Dan zijn wij verloren!"
„Ik neem mijn harpoen mee," zei Ned Land. „Maak je dus maar geen zorgen."
„Ik heb wel eens gehoord, dat er in de zee zulke grote vissen leven," zei Conseil, „dat je er met een gewone harpoen niets tegen kunt beginnen. Laten we nu maar verstandig zijn en.." Hij wilde nog veel meer zeggen, maar een van de matrozen schoof een grote ijzeren duikerhelm over zijn hoofd en door het kijkglas zag Ned Land alleen de mond van Conseil nog maar open en dicht gaan, maar hij verstond niets meer.
„Hahaha!" lachte Ned, „hebben ze jou je mond gestopt, Conseil! Dat is net goed.. Jij ook altijd met je oudewijvenpraat! Kijk een naar mij, ik...." Ned wilde net flink gaan opscheppen, toen de matrozen ook een duikerhelm over zijn hoofd schoven, zodat de harpoenier zijn mond maar hield.
Er ging een deur open en uit een andere duikerkamer kwamen nog een paar duikers in zware rubber pakken. Zij wenkten Ned Land en Conseil en gingen hun voor naar een kleine stalen ruimte, die door een waterdichte deur werd afgesloten. In het plafond zat een grote stalen ring en in de vloer was een luik. Een van de mannen deed het luik open en Ned Land en Conseil zagen een ijzeren ladder, die in een koker voerde. De mannen grepen de ijzeren ring stevig vast en wachtten. Opeens werd de lucht in de kamer gepompt. Toen de luchttoevoer werd afgesloten, bruiste onder in de donkere koker het zeewater. Een van de duikers gaf een teken en liep naar de koker. Hij klom de ladder af en de anderen volgden. De koker eindigde vlak boven de bodem van de zee. Conseil treuzelde even, voor hij op de zeebodem stapte en toen hij stond en Ned Land als laatste de andere mannen al een Ned Land kwam naast Conseil. Boven zich zag hij het gr Aronnax en kapitein Nemo poen even naast zich neer hem op het raam en de professor. Deze keek heel boven hen.
„Hij denkt zeker, dat wij b ons," dacht Ned. Hij wilde Conseil de andere duikers alsof er een grote zwart keek om zich heen, maar zijn schouders op en we mannen naar het eiland C Professor Aronnax hield tijgerhaai vlak over zijn v beest hen toch niet hebbe nog even om en zwaaide n omhoog, naar de reusachti de richting van de duikers hem niet.
„U zult uw mannen niet lachte kapitein Nemo. Hij naar buiten. Opeens zage viel. Ned Land bukte zich op hetzelfde ogenblik sch op hen af.
De grote, spitse en vlijmsc licht van de schijnwerper handen voor zijn ogen. Hi Hij keek weer en zag, hoe op de zeebodem hadden g heen schoot. De vis gleed maakte zich klaar voor ee Ned Land met zijn harpoe nieuw op de twee duikers op de zeebodem vallen. N hem was, bukte zich toen Het voorste stuk van de h

De professor zag hoe Conseil struikelde en viel. Ned Land hielp hem weer opstaan.

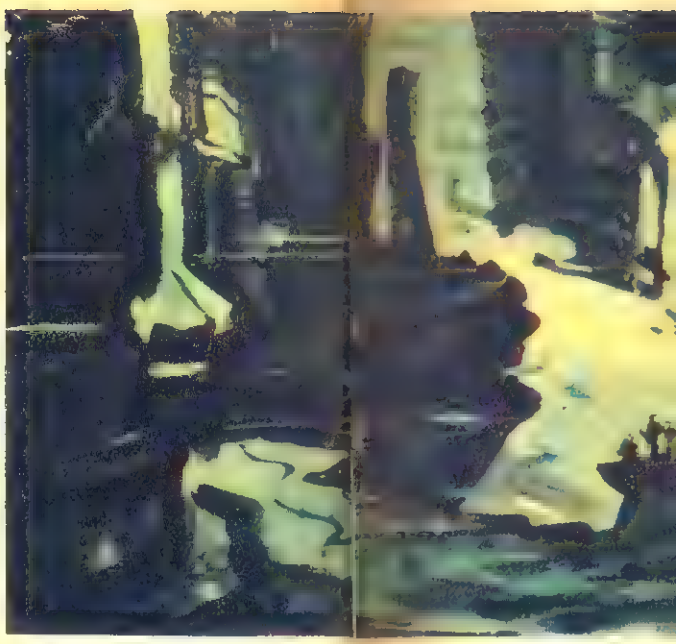

Terwijl Ned en Conseil samen naar t wrak liepen, keek Ned om zi alles wat hij zag zó mooi, dat hij n kreeg om zo maar midde

Conseil wilde nog veel r matrozen schoof een grote

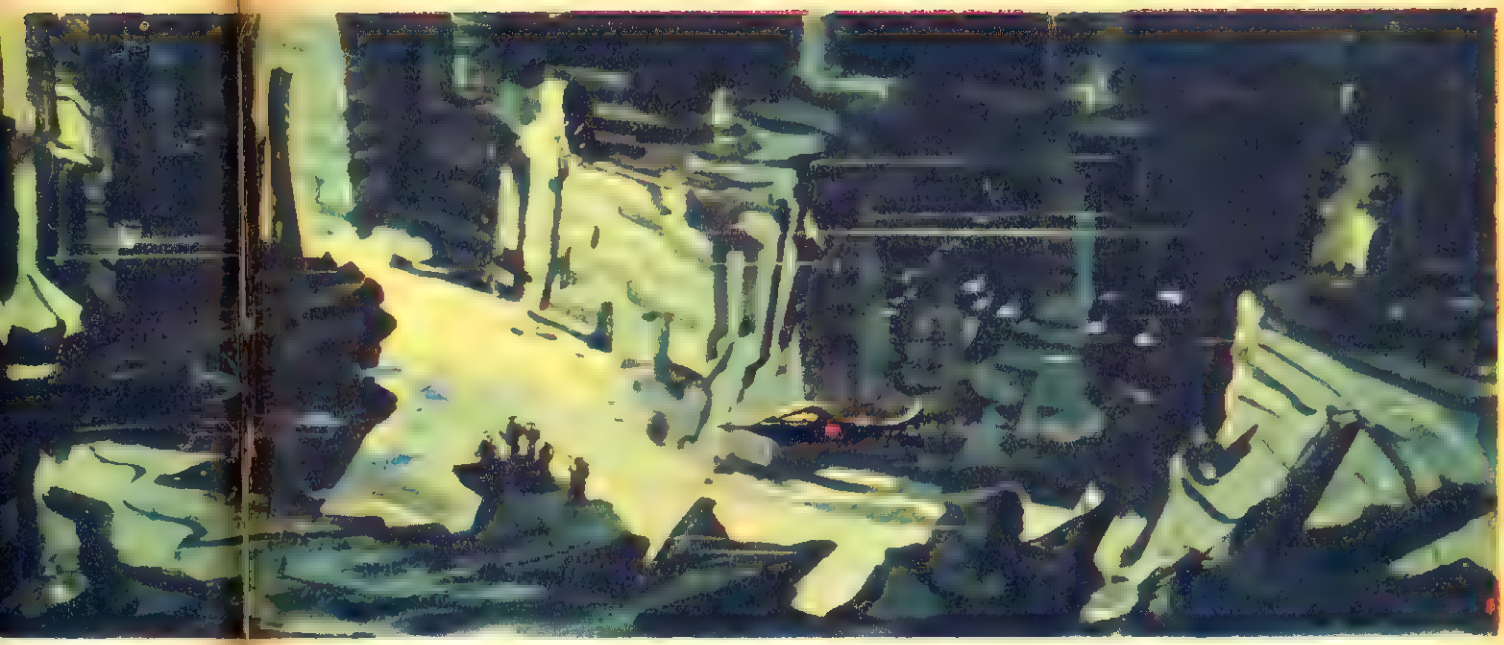

n Conseil samen naar hi wrak liepen, keek Ned om zich heen. Over hun hoofden gleden, tussen het zeewier, grote en kleine vissen. Ned vond zag zó mooi, dat hij in kreeg om zo maar midden op de zeebodem te gaan zitten en zich van de „Nautilus" niets meer aan te trekken.

n en dicht gaan, maar

nond gestopt, Conseil?
wijvenpraat! Kijk eens
n opscheppen, toen de
oofd schoven, zodat de

duikerkamer kwamen
pakken. Zij wenkten
naar een kleine stalen
erd afgesloten. In het
le vloer was een luik.
Ned Land en Conseil
er voerde. De mannen
htten. Opeens werd er
evoer werd afgesloten,
zeewater. Een van de
er. Hij klom de ladder
ndigde vlak boven de
n, voor hij op de zee-

bodem stapte en toen hij eindelijk naast de „Nautilus" stond en Ned Land als laatste naar beneden klom, waren de andere mannen al een eind weg.
Ned Land kwam naast Conseil staan en keek om zich heen. Boven zich zag hij het grote raam, waarachter professor Aronnax en kapitein Nemo stonden. Ned legde zijn harpoen even naast zich neer en stootte Conseil aan. Hij wees hem op het raam en de twee mannen zwaaiden naar de professor. Deze keek heel verschrikt en wees naar de zee boven hen.
„Hij denkt zeker, dat wij bang zijn, met al dat water boven ons," dacht Ned. Hij wilde zich omdraaien, om samen met Conseil de andere duikers te volgen, toen het net was alsof er een grote zwarte schaduw over hen gleed. Hij keek om zich heen, maar zag niets. De harpoenier haalde zijn schouders op en wenkte Conseil. Samen liepen de mannen naar het eiland Crespo.
Professor Aronnax hield zijn adem in. Hij had de grote tijgerhaai vlak over zijn vrienden zien zwemmen. Zou net beest hen toch niet hebben gezien? Ned Land keerde zich nog even om en zwaaide naar Aronnax. De professor wees omhoog, naar de reusachtige vis, die nu weer langzaam in de richting van de duikers zwom. Maar Ned Land begreep hem niet.
„U zult uw mannen niet veel kunnen helpen, professor," lachte kapitein Nemo. Hij stond naast Aronnax en keek naar buiten. Opeens zagen zij, hoe Conseil struikelde en viel. Ned Land bukte zich om zijn vriend op te beuren en op hetzelfde ogenblik schoot de tijgerhaai met open bek op hen af.
De grote, spitse en vlijmscherpe tanden flonkerden in het licht van de schijnwerpers. Professor Aronnax sloeg zijn handen voor zijn ogen. Hij hoorde kapitein Nemo lachen. Hij keek weer en zag, hoe Ned Land en Conseil zich plat op de zeebodem hadden gegooid, zodat de haai over hen heen schoot. De vis gleed schuin omhoog, draaide snel en maakte zich klaar voor een nieuwe aanval. Maar nu stond Ned Land met zijn harpoen klaar! Toen de tijgerhaai opnieuw op de twee duikers afschoot, liet alleen Conseil zich op de zeebodem vallen. Ned wachtte tot de vis vlak bij hem was, bukte zich toen vlug en stootte tegelijk toe.... Het voorste stuk van de harpoen verdween in de buik van de haai.... Het dier sloeg wild met zijn staart om zich heen en liet in het groene, heldere water een donkerrode wolk van bloed achter.... Toen verdween het achter een groot bos van zeewier, terwijl de harpoen nog in zijn lijf zat.
„Ziet u wel, dat u zich niet bezorgd had hoeven te maken," zei kapitein Nemo. „Ik wist wel, dat die Ned Land een vechtersbaas was en dat hij zich niet door een tijgerhaai op zijn kop zou laten zitten!"
Ned Land dacht er eerst even over om de haai, die nu wel dood zou zijn te gaan zoeken, om zijn harpoen terug te vinden. Maar opeens zag hij het scheepswrak, dat aan de rand van Crespo lag. Ned dacht aan al die verhalen, die hij had horen vertellen over grote schatten, die in wrakken op de bodem van de zee lagen. Misschien lagen hier kisten met goud, zilver en diamanten op hem te wachten!
Hij wenkte Conseil, die nog wat versuft was van de schrik en samen liepen de twee vrienden naar het wrak.

Conseil wilde nog veel meer zeggen, maar een van de matrozen schoof een grote duikerhelm over zijn hoofd.

Van de andere duikers was niets meer te zien, die waren al ver weg, om in dat stuk van Crespo, waar de meeste vis zat, op nieuw voedsel te jagen.
Terwijl zij samen naar het wrak liepen, keek Ned om zich heen. Over hun hoofden gleden grote en kleine vissen. Overal om hen heen wuifden lange stukken zeewier in de stroom en de grond onder hun voeten was bedekt met bont gekleurde schelpen, die de vreemdste vormen hadden. Ned vond dat alles wat hij om zich heen zag, zó mooi, dat hij bijna vergat, dat hij in het wrak naar goud en zilver wilde zoeken. Hij keek verbaasd om zich heen, naar al die schitterende kleuren in het heldere, groene water en opeens kreeg hij zin om zo maar midden op de zeebodem te gaan zitten en zich niets meer van de „Nautilus" aan te trekken. Hij wist natuurlijk niet wat kapitein Nemo allemaal tegen professor Aronnax had gezegd, maar toen hij zo om zich heen keek, dacht hij: eigenlijk moesten de mensen hier, op de bodem van de zee gaan wonen! Daar is plaats genoeg en er zijn ook nog avonturen te beleven... In een stad beleef je geen avonturen meer en daar zijn ook niet zulke mooie kleuren te zien....
Opeens voelde hij hoe Conseil hem aanstootte. Hij schrok op en zag, dat zij vlak voor het wrak stonden.

Conseil was doodsbang en volgde bevend de harpoenier. Ergens in het wrak dreigde een groot gevaar.....

Het was een groot, houten schip, zoals die honderden jaren geleden over de zeeën voeren. Ook Conseil dacht nu aan al de schatten van goud en diamanten, die er vast en zeker in verborgen waren en vergat daardoor al de mooie dingen om zich heen. Voor het schip bleven de twee mannen stil staan. Er zaten grote gaten in de romp en uit de geschutspoorten zwommen zwermen kleurige vissen. Aan de masten en langs de verschansing zaten ontelbare mosselen. De planken waren bedekt met dik groen wier. Ned Land gaf Conseil een hand en trok hem naar een van de openingen in de romp. Conseil was bang. Van angst kon hij bijna geen stap verzetten en bevend volgde hij de harpoenier. Opeens zag hij een geraamte liggen en daar schrok hij zo van, dat hij gevallen zou zijn, als Ned Land hem niet op het laatste ogenblik had vastgehouden. Ned Land stapte rustig over het geraamte heen en liep nu door het ruim van het schip. Overal lagen verrotte planken en toen de twee mannen de sterke lampen op hun helmen aanknipten, vluchtten honderden vissen voor hen uit. Conseil volgde Ned naar een half vergane trap, die naar een grote kajuit voerde. In het midden van de kajuit stond een grote tafel en overal er omheen lagen geraamten. Aan de poten van de tafel groeiden mosselen. Conseil kreeg een bang voorgevoel, alsof er ergens in het schip een groot gevaar dreigde. Hij wilde Ned vragen terug te gaan, maar durfde niet, omdat hij bang was, dat de harpoenier hem uit zou lachen. Hij had er spijt van, dat hij met hem was meegegaan.. Was hij maar in de „Nautilus" gebleven of had hij de anderen maar gevolgd, die op de vissen joegen.... Hier in dit stille dodenschip loerde in donkere hoeken het onbekende gevaar! Ned Land stond stil voor een grote deur aan het einde van de kajuit. Hij raapte een lange ijzeren staaf op en sloeg er een paar keer mee tegen de deur, die in stukken uit elkaar viel. Erachter was een ladder, die naar een lagere kajuit voerde. Langzaam klom Ned naar beneden en nog langzamer volgde Conseil hem. Ze kwamen in een kajuit, die vol stond met grote kisten en zware, met ijzer beslagen koffers.
Conseil voelde hoe hij het plotseling benauwd kreeg en begreep, dat zijn voorraad lucht langzaam op raakte. Hij stootte Ned aan en wees op zijn borst en daarna op de zuurstofcylinder op zijn rug, maar Ned had het te druk, om aan iets anders te denken dan aan de in de koffers verborgen schatten. Conseil morrelde wat aan de luchttoevoer en even leek het of alles in orde was. Toen kreeg hij het weer benauwd, maar nu veel erger dan de eerste keer....
Ned Land probeerde de kisten en de koffers open te maken, maar die waren na honderden jaren nog stevig gesloten. Hij draaide zich om en klom de ladder op. Conseil dacht, dat de harpoenier zich had bedacht en wilde hem volgen, maar Ned wenkte, dat hij beneden moest blijven. Conseil zag het licht op zijn helm langzaam verdwijnen en voelde plotseling hoe het zweet met stralen langs zijn gezicht liep.... kwam dat door de benauwdheid of door de angst?
Hij wachtte tot hij het schijnsel van Neds lamp weer boven aan de ladder zag. De harpoenier klom weer naar beneden. Hij had de zware staaf bij zich, waar hij de deur mee had open geslagen en begon er nu mee aan het deksel van de grootste koffer te wrikken. Conseil keek toe. Hij voelde hoe hij steeds meer begon te hijgen en wist, dat als zij niet vlug terug gingen naar de „Nautilus", zijn luchtvoorraad op zou zijn.. Opeens zag hij luchtbelletjes opstijgen uit een van de zuurstofcylinders.. Dat was het dus! Zijn cylinder lekte.. de kostbare lucht ontsnapte, voor hij ze kon inademen!
Hij stootte Ned aan om hem het lek te wijzen. De harpoenier gaf juist een laatste slag met de staaf en plotseling schoot het deksel van de koffer los. Het viel er af en de beide mannen werden verblind door het schitteren van ontelbare diamanten.. Opgewonden sloeg Ned zijn vriend op de schouder.
Conseil greep hem vast en wees op het lek in de cylinder. De harpoenier knikte en wees naar de koffer met diamanten en dan naar boven. Conseil begreep hem. Ned wilde de koffer meenemen en terug gaan naar de duikboot. Steunend hielp hij hem de koffer optillen en samen sjouwden de beide mannen hun schat naar de ladder. Tree voor tree klommen zij naar boven. Ned hees de koffer op en Conseil stond er onder en duwde uit alle macht. Hij voelde een stekende pijn in zijn borst en wist, dat hij nu vlug in de „Nautilus" moest zijn of anders bewusteloos zou neervallen....
Ze waren bijna boven aan de ladder, toen deze plotseling onder de vracht bezweek. Conseil voelde opeens het volle gewicht van de koffer.... Hij sprong om niet onder het gewicht bedolven te worden.... Ned Land viel voorover naar beneden. Om hen heen dwarrelden de stukken van de ladder.... Op de vloer van de kajuit bleven de twee vrienden even uitgeput liggen.
Toen stond Ned langzaam op. Hij was duizelig en overal voelde hij pijn. Hij hielp Conseil overeind en zette hem op een van de kisten. Het lek in de cylinder scheen groter te zijn geworden, want grote luchtbellen ontsnapten nu. Hoog boven hen was de uitgang van de kajuit. Er was geen andere uitweg.... Zij waren levend begraven in een dodenschip op de bodem van de zee..

Ned moet zijn vriend van de verstikkingsdood redden en een uitweg zoeken uit het wrak.... Zal het lukken? Lees dat in het volgend nummer!

Dit verhaal is gebaseerd op de film van Walt Disney: „20.000 mijlen onder zee". Copyright 1955, Walt Disney Productions.

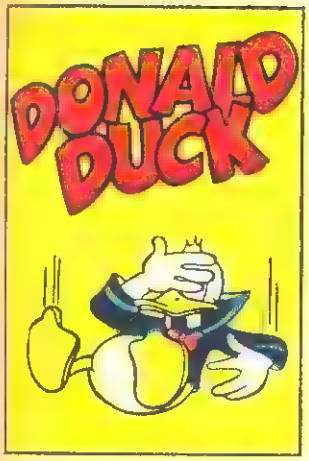

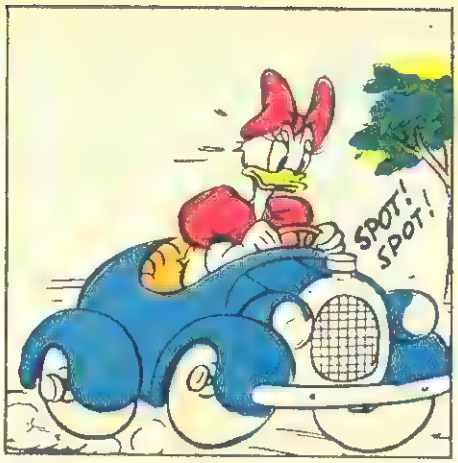

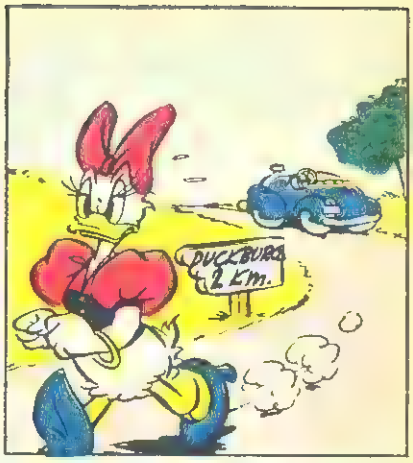

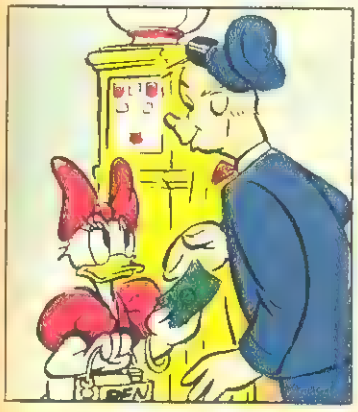

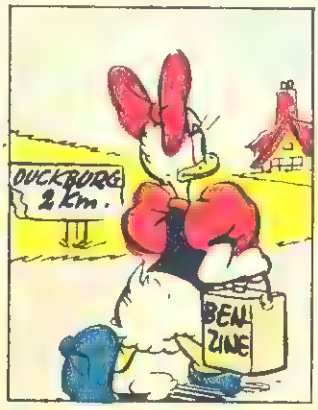

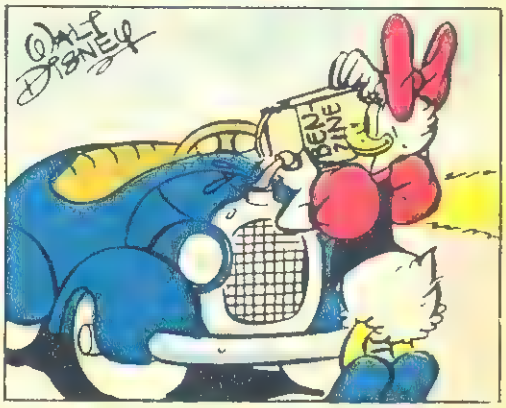

Sneeuwwitje

EN DE ZEVEN DWERGEN

De albums

Iedere dag komen er vele, vele brieven van enthousiaste jongens en meisjes, die allemaal genieten van het prachtige album van „Sneeuwwitje". En dan dat gezellige werkje om het album zelf op te vrolijken met die kleurige plaatjes. Mocht je vriendje of vriendinnetje het album nog niet hebben, laten ze er de bezorger dan gerust om vragen of een briefkaartje sturen aan „Donald Duck", Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Wil je wel vragen of ze duidelijk hun naam en adres schrijven. Naast de frankeerzegel dienen ze dan extra zegels te plakken ter waarde van 30 cent. Ze ontvangen het album dan spoedig thuis.

De plaatjes

De plaatjes, die bij het album behoren, kun je iedere week van de bezorger krijgen. Ze kosten één cent per stuk en iedere week heeft de bezorger 4 nieuwe plaatjes bij zich. Hierbij zie je weer 4 van die plaatjes. Dat zijn de nummers 21, 22, 23 en 24. Deze kun je de volgende week krijgen. Deze week heeft de bezorger de plaatjes 17, 18, 19 en 20 bij zich, die je weer netjes in het album kunt plakken. Veel plezier met het plakken en tot de volgende week!

OOM DONALD

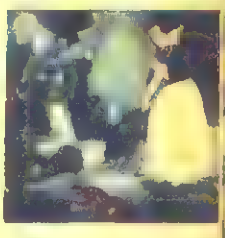

Bitjes en Batjes van Donald Duck

KONINGEN DER ZESDAAGSE (II)

De oudere lezertjes van Donald Duck kunnen zich de successen van 't koppel Schulte-Boeyen nog wel herinneren. Maar ook zij zullen bij vader moeten aankloppen als zij meer bijzonderheden willen weten van bijvoorbeeld het beroemde koppel Pijnenburg-Wals. Olala, ja, die twee waren in de jaren 1930—1938 wel de meest besproken en beschreven figuren uit de wielerwereld. Jan Pijnenburg had zich de mooie bijnaam van „De kanonbal" verworven. Zo snel was Jan, dat men hem vergeleek met een bal die uit 'n kanon werd weggeschoten. En als „de Pijn" dan nog een beetje kwaad werd, omdat het hem niet hard genoeg ging, nou, dan was er geen houden meer aan. Dan kromde ook Cor Wals de rug als een kat en dan was dit Nederlandse koppel onoverwinnelijk.

Jan Pijnenburg was zo'n klein vaatje buskruit. Heel erg lang hield hij 't bij zijn vaste maat dan ook niet uit. Voor hij Wals leerde kennen had hij ook samen gereden met Braspenninx. Dit was een meer evenwichtige renner, taai als geen ander. Hij wist een voorsprong vast te houden en als Pijnenburg hem dan afloste, konden de toeschouwers er zeker van zijn, dat de twee een ronde uitliepen op de hele rest.

Jan Pijnenburg is ook 'n tijd lang de maat geweest van Piet van Kempen. Zwarte Piet is misschien wel de beste zesdagen-renner geweest, die Nederland ooit gekend heeft. In totaal heeft hij in zijn loopbaan 32 zesdaagsen gewonnen. Het aantal ere-plaatsen is zo groot, dat ze in deze kolom niet eens zouden passen. De ruimte daarvoor zou ontoereikend zijn.

In de eerste periode van de zesdaagsen is dan verder John Stol nog bekend. Hij reed zesdaagsen in de hele wereld. Ook in New-York, waar vele jaren later Pijnenburg, Wals, Van Kempen, Pellenaars, Slaats en anderen ook uitgeblonken hebben. John Stol heeft veel overwinningen behaald met de Duitser Walther Rüth. En met de Belg Van Hauwaert heeft hij samen eens 4502 km tijdens één zesdaagse afgelegd. Dat is het grootste aantal kilometers uit de hele geschiedenis van de zesdaagse. Maar.. toen werd er om iedere ronde nog urenlang gereden dat de stukken er af vlogen.

HEEFT JOUW HONDJE EEN GOEDE BAAS?

Kees, één van de jongens in onze straat, kreeg op zijn verjaardag een leuk hondje van zijn ouders. Het was zijn grootste wens geweest en omdat hij beloofd had heel goed voor het dier te zullen zorgen, hadden zijn vader en moeder goed gevonden, dat er een hondje in huis kwam.

Kees, die reuze blij met zijn nieuwe kameraadje was, glom van trots, toen wij allemaal beweerden dat we nog nooit zo'n lieve hond hadden gezien. Hij deed bijna niets anders meer dan „blokkies" met zijn hondje lopen. En wij er achteraan, steeds maar roepende: „Teddie, Teddie, zoek dan!" De vrolijke hond rende alle steentjes en stokjes die we een eind weggooiden, achterna en bracht ze keurig bij ons terug....

Maar na een week zag je Kees bijna niet meer met Teddie op

straat. En als hij zijn hond uitliet, snauwde hij tegen 't dier en trok ongeduldig aan de riem. Toen ik dat een paar keer gezien had, zei ik tegen hem dat zoiets toch geen werk was. Toevallig hoorde ik die zelfde dag dat de vader van Kees van plan was om een betere baas voor Teddie te zoeken, omdat Kees het vertikte het dier op tijd uit te laten. Zo verdween Teddie na een paar weken weer uit onze straat. Toen ik Kees vroeg hoe het kwam, dat hij zijn hondje weer kwijt was, zei hij onverschillig: „O, ik had er geen zin in om hem steeds uit te laten".

Gelukkig heeft Teddie nu een baasje gekregen, die wel een heleboel voor hem overheeft. Jongens zoals Kees, moeten er eerst maar eens goed over nadenken of ze, behalve het plezier dat ze van hun hondje willen beleven, ook de lasten, die zo'n dier met zich meebrengt, wel willen dragen....

Daan Dierenvriend

TAFELSTANDAARD

Het kan gebeuren dat moeder op het geweldige idee komt je vriendjes en vriendinnetjes, ter ere van je verjaardag, 'n feestelijke lunch aan te bieden. Natuurlijk doe je dan je uiterste best om de tafel zo mooi mogelijk te maken.

Van tevoren verzamel je een aantal lege inktflesjes, crème- of mosterdpotjes, enz. Met zout en heet zeepwater kun je deze kristalhelder maken.

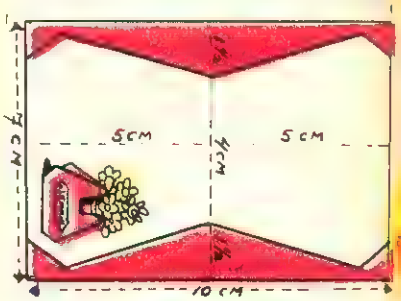

De potjes en flesjes zijn bijzonder geschikt om er kleine bloemen, bijvoorbeeld madeliefjes en vergeetmenietjes in te zetten. Met deze kleine „vaasjes" met bloemen zal de tafel er werkelijk feestelijk uitzien.

Nu ga je er ook voor zorgen, dat er bij ieder bord een standaardje staat met de naam van je vriendinnetje of vriendje er op. De gasten hoeven dan niet te vragen, waar ze mogen gaan zitten. Ze kijken even op de standaardjes en weten dadelijk waar hun plaatsen zijn.

Deze standaards kun je het beste van een vel gekleurd etalagekarton maken (je kiest bijvoorbeeld heldergroen), dat in de boekhandel te koop is. Je knipt de standaards hiervan volgens het model en de maten, welke op de tekening zijn aangegeven. Op de stippellijn maak je met een mesje een ondiepe inkerving, waardoor je het karton gemakkelijk dubbel kunt vouwen. Bovenaan, dus vlak tegen de vouw, plak je een mooie bloem, die je uit een gekleurde prentbriefkaart knipt.

Vervolgens schrijf je op een smal strookje wit papier de naam van je vriendje of vriendinnetje en je plakt dit midden op de standaard.

EVEN NADENKEN

ANTWOORDEN

1. Een gegolfde dolk. 2. Nota Bene, dat is Latijn en betekent „let goed op!" 3. Honden.

WALT DISNEY'S

GOOFY

EN HET KLEINE VLIEGTUIG

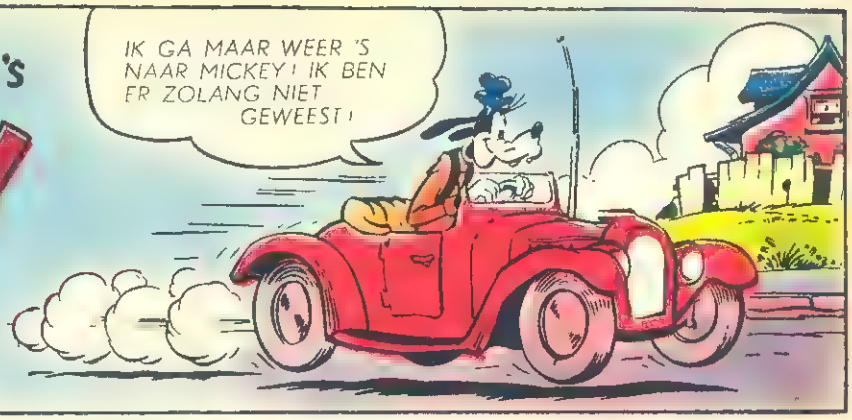

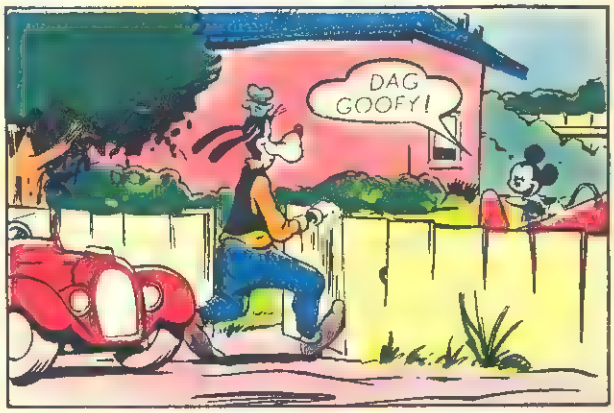

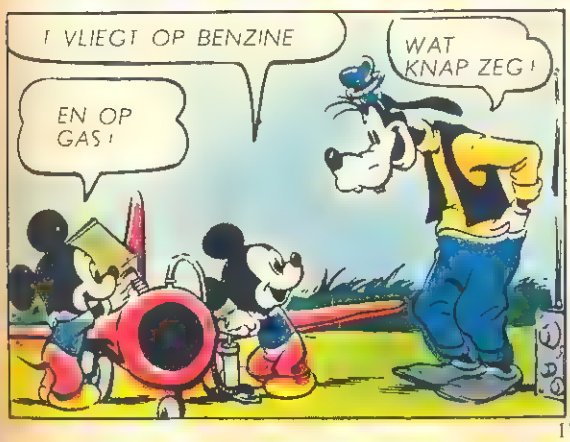

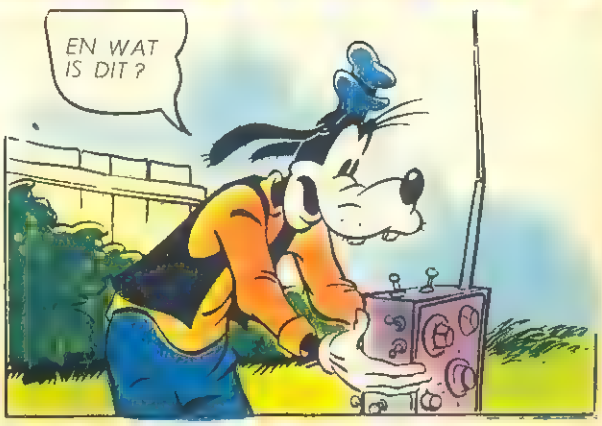

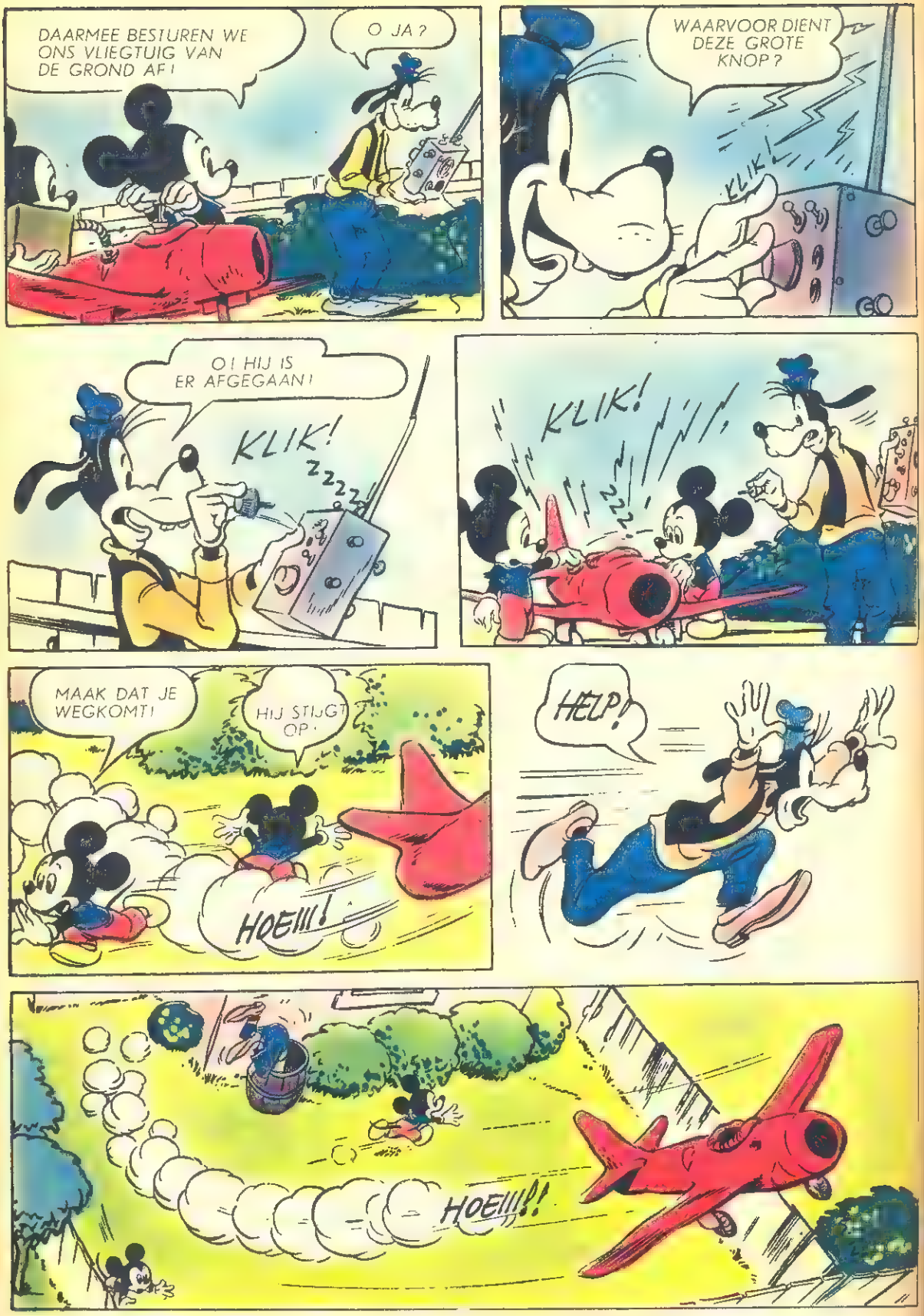
DAARMEE BESTUREN WE ONS VLIEGTUIG VAN DE GROND AF!
O JA?
WAARVOOR DIENT DEZE GROTE KNOP?
KLIK!
O! HIJ IS ER AFGEGAAN!
KLIK!
ZZZZ
KLIK!
ZZZ
MAAK DAT JE WEGKOMT!
HIJ STIJGT OP!
HOEIII!
HELP!
HOEIII!!

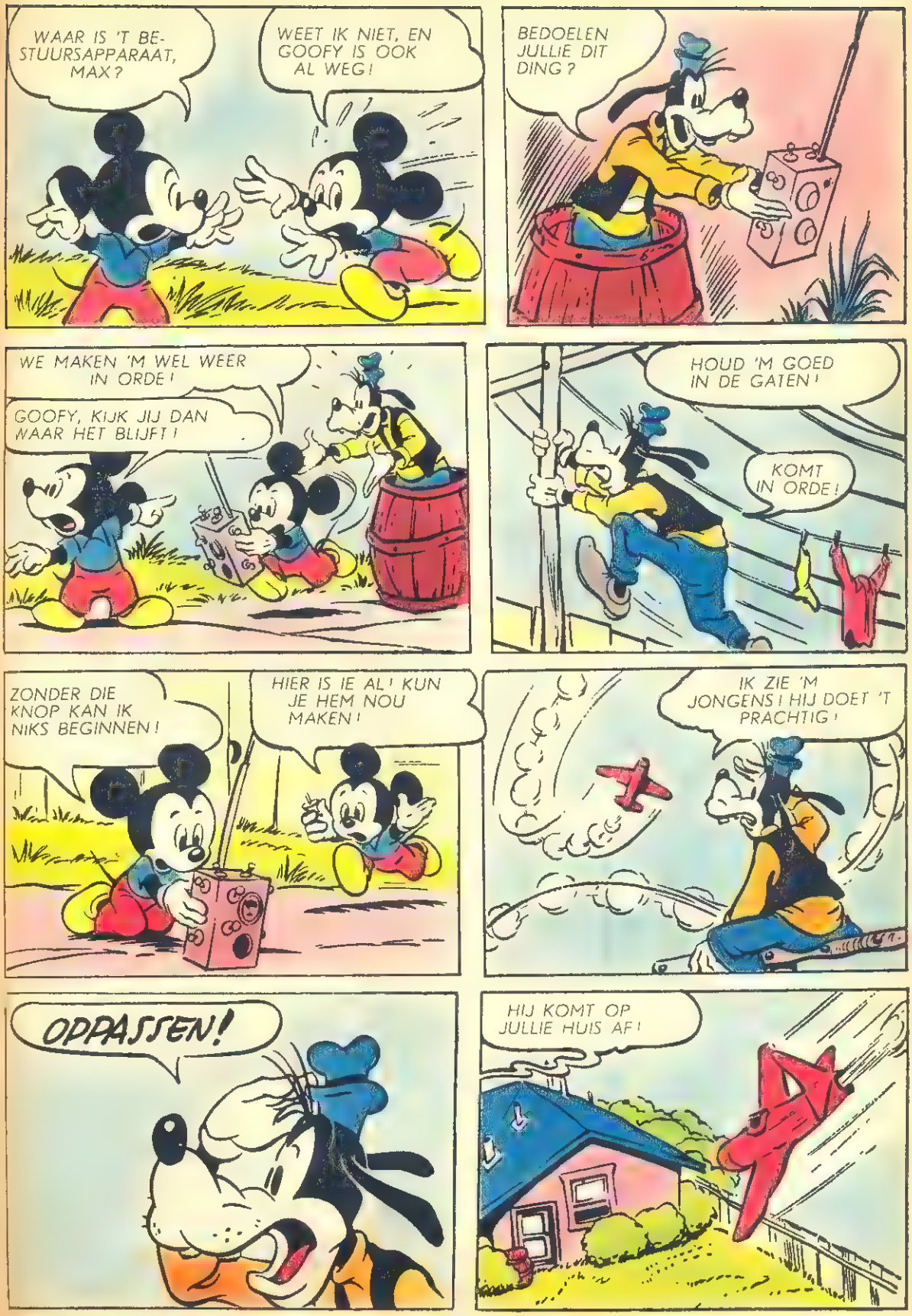
WAAR IS 'T BESTUURSAPPARAAT, MAX?
WEET IK NIET, EN GOOFY IS OOK AL WEG!
BEDOELEN JULLIE DIT DING?
WE MAKEN 'M WEL WEER IN ORDE!
GOOFY, KIJK JIJ DAN NAAR HET BLIJFT!
HOUD 'M GOED IN DE GATEN!
KOMT IN ORDE!
ZONDER DIE KNOP KAN IK NIKS BEGINNEN!
HIER IS IE AL! KUN JE HEM NOU MAKEN!
IK ZIE 'M JONGENS! HIJ DOET 'T PRACHTIG!
OPPASSEN!
HIJ KOMT OP JULLIE HUIS AF!

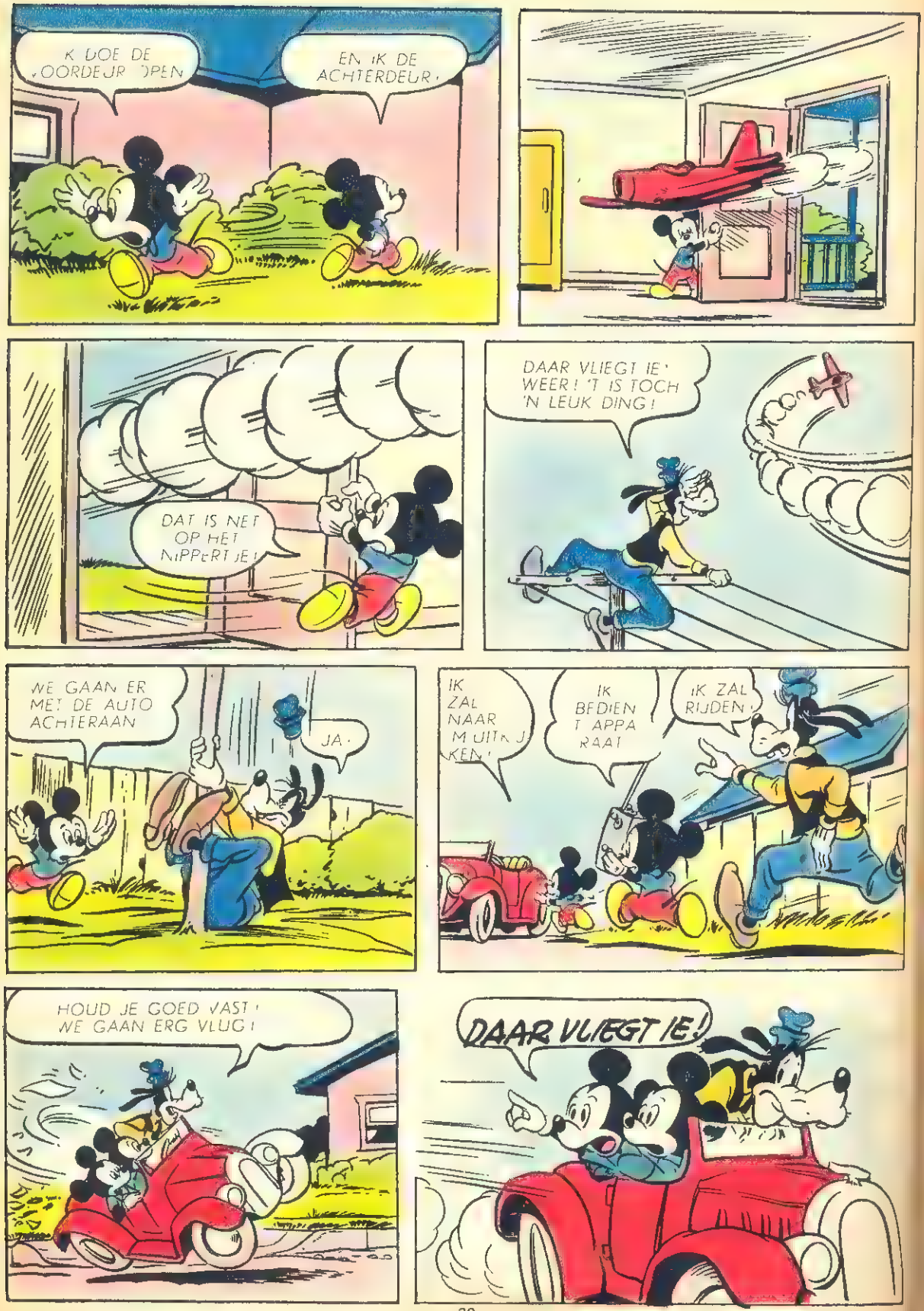
K DOE DE VOORDEUR OPEN
EN IK DE ACHTERDEUR!
DAT IS NET OP HET NIPPERTJE!
DAAR VLIEGT IE WEER! 'T IS TOCH 'N LEUK DING!
WE GAAN ER MET DE AUTO ACHTERAAN
JA.
IK ZAL NAAR MUITK J KEN!
IK BEDIEN T APPA RAAT
IK ZAL RIJDEN!
HOUD JE GOED VAST! WE GAAN ERG VLUG!
DAAR VLIEGT IE!

ENIGEGONLEGGINS!
BRUG
AFGEBROKEN
KRAK!

WAT KRAAKTE DAAR?
WEET IK NIET!

IK KON 'T NIET GOED ZIEN!

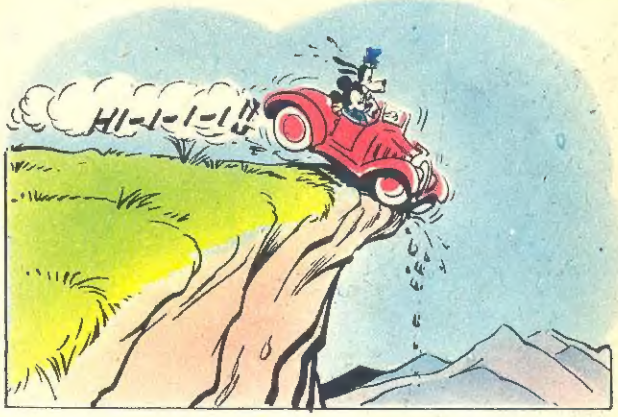
HI-I-I-I-I!!

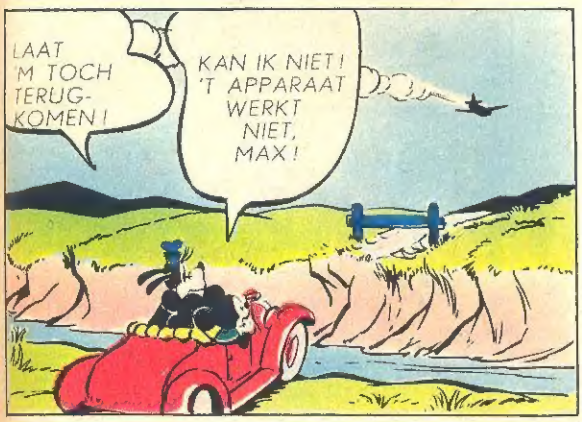
LAAT 'M TOCH TERUG-KOMEN!
KAN IK NIET! 'T APPARAAT WERKT NIET, MAX!

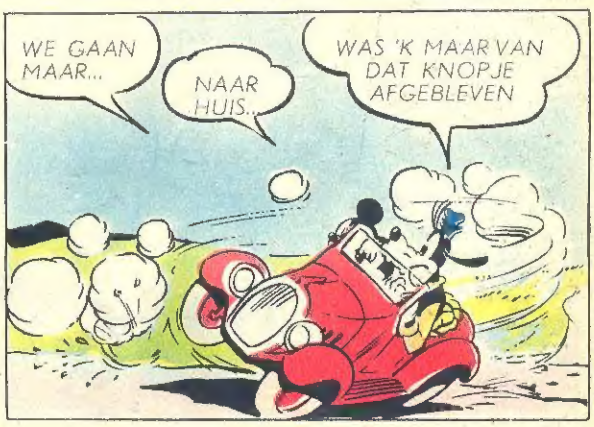
WE GAAN MAAR...
NAAR HUIS...
WAS 'K MAAR VAN DAT KNOPJE AFGEBLEVEN

ACH, JIJ KUNT ER NIKS AAN DOEN!
WE WETEN NOU TEN-MINSTE, DAT IE KAN VLIEGEN!

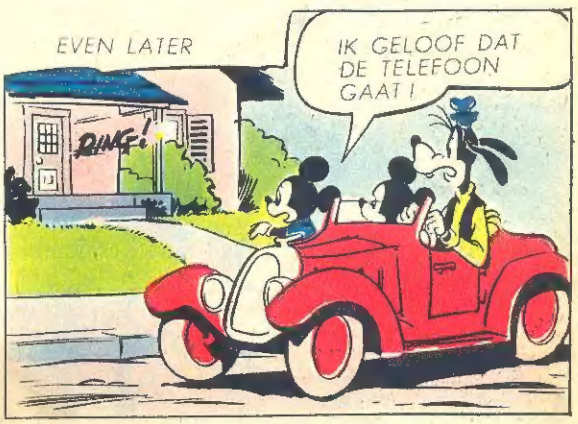
EVEN LATER
IK GELOOF DAT DE TELEFOON GAAT!
DING!

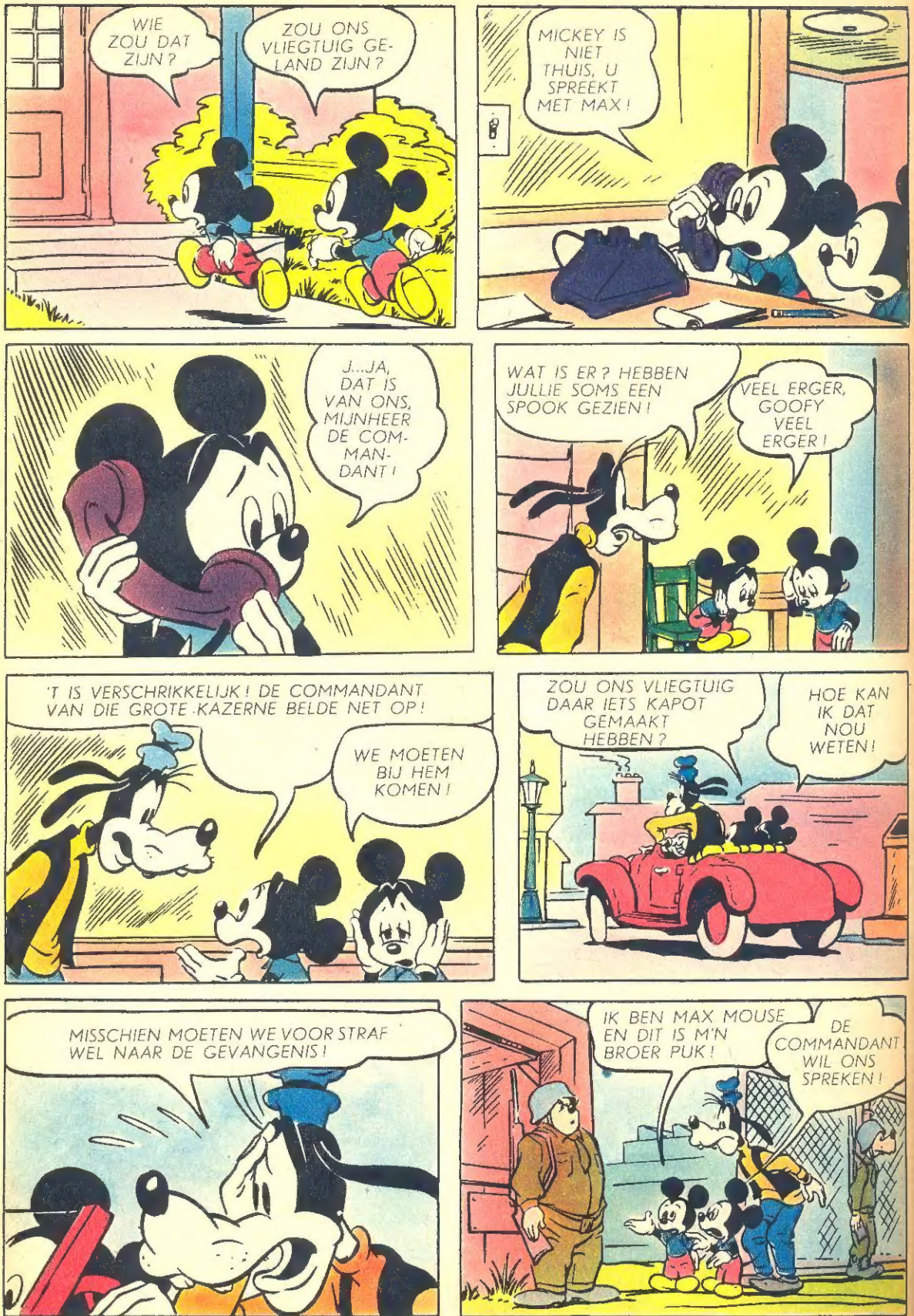
WIE ZOU DAT ZIJN?
ZOU ONS VLIEGTUIG GE-LAND ZIJN?
MICKEY IS NIET THUIS, U SPREEKT MET MAX!
J...JA, DAT IS VAN ONS, MIJNHEER DE COM-MAN-DANT!
WAT IS ER? HEBBEN JULLIE SOMS EEN SPOOK GEZIEN!
VEEL ERGER, GOOFY VEEL ERGER!
'T IS VERSCHRIKKELIJK! DE COMMANDANT VAN DIE GROTE KAZERNE BELDE NET OP!
WE MOETEN BIJ HEM KOMEN!
ZOU ONS VLIEGTUIG DAAR IETS KAPOT GEMAAKT HEBBEN?
HOE KAN IK DAT NOU WETEN!
MISSCHIEN MOETEN WE VOOR STRAF WEL NAAR DE GEVANGENIS!
IK BEN MAX MOUSE EN DIT IS M'N BROER PUK!
DE COMMANDANT WIL ONS SPREKEN!

IK WEET ER ALLES VAN! KOMT U MAAR MEE!
JA, MENEER SOLDAAT!
IK BEN COMMANDANT KOK! IK WILDE U EEN GEWICHTIGE VRAAG STELLEN! UW VLIEGTUIG...
WE KUNNEN ER ECHT NIKS AAN DOEN, MAAR WE WILLEN DE SCHADE WEL BETALEN!
JA! HIER HEBT U 48 CENT!
IK HEB 'T HELEMAAL NIET OVER SCHADE GEHAD! KOMT U EENS HIER!
UW VLIEGTUIG HEEFT MET 3 VLIEGTUIGEN VAN ONS EEN PRACHTIGE LANDING GEMAAKT!
HOE HEBT U UW TOESTEL VAN ZO VER AF ZO PRACHTIG KUNNEN BESTUREN?
TJA, OM U DE WAARHEID TE ZEGGEN, COMMANDANT, MAKKELIJK WAS 'T NIET!

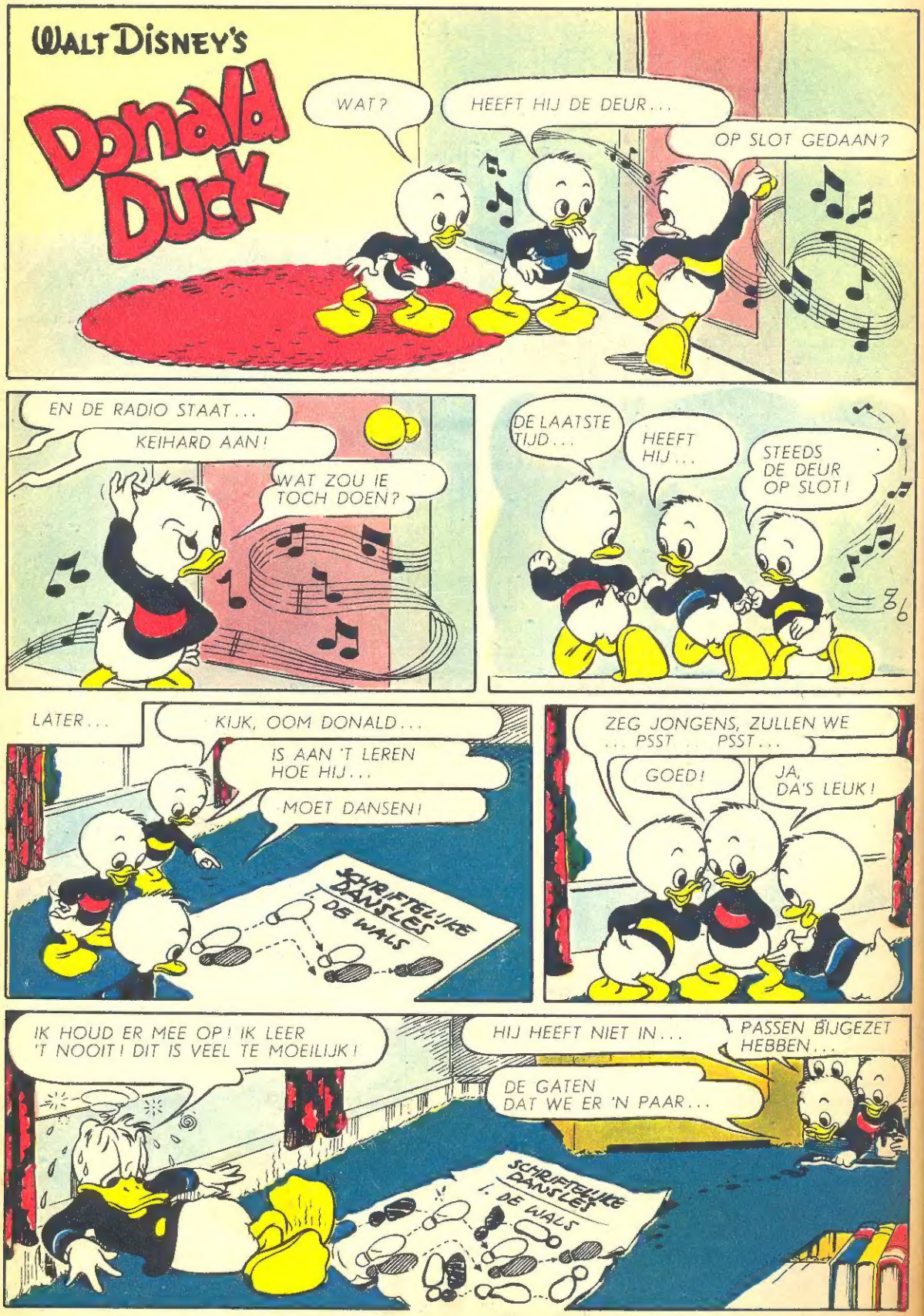
WALT DISNEY'S
Donald Duck
WAT?
HEEFT HIJ DE DEUR...
OP SLOT GEDAAN?
EN DE RADIO STAAT...
KEIHARD AAN!
WAT ZOU IE TOCH DOEN?
DE LAATSTE TIJD...
HEEFT HIJ...
STEEDS DE DEUR OP SLOT!
LATER...
KIJK, OOM DONALD...
IS AAN 'T LEREN HOE HIJ...
MOET DANSEN!
SCHRIFTELIJKE DANSLES I. DE WALS
ZEG JONGENS, ZULLEN WE ... PSST ... PSST...
GOED!
JA, DA'S LEUK!
IK HOUD ER MEE OP! IK LEER 'T NOOIT! DIT IS VEEL TE MOEILIJK!
HIJ HEEFT NIET IN...
PASSEN BIJGEZET HEBBEN...
DE GATEN DAT WE ER 'N PAAR...
SCHRIFTELIJKE DANSLES I. DE WALS